

دەگونجی که ئەمە پێوەندی بە پەرەداربوونی جەغزو دایرە‌ی زانینی پێغەمبەرەوانەو بووبی.

۲- جیاوازی حالەتی پێغەمبەرەوان - پرسیاریک که لێرەدا دەکری ئەوێه و تراوہ:
لە میسرەوہ بۆنی کراسە کەت کرد - بۆچ لە چالی کەنعاندا هەستت پێنە کرد ؟
چلون بووہ ئەو پێغەمبەرە گەورە لەو رێگا دورەوہ که دەدوانزە ریی کاروان
بووہ، بێنی کراسە که‌ی یوسفی کردوہ، بەلام لە نێزیک خوی لە چالی کەنعاندا که
کۆرەکان یوسفیان تی خست، لەوہ ئاگادار نەبووہ.

وہ لام ئەمە‌یە زانین و ئاگاداری پێغەمبەرەوان سەبارەت بە کارو باری غەیبی بە
دەس خواہ، جا لە هەر شوینی خوا بیەوی فیریان دەکاو لەوہ ئاگاداریان دەکا.
ئەوانە هەرەوہ کو ریبوارانیکن که لە شەوی تاریکدا که هەرەوہ لایەو دنیا
شەوہ زەنگە، دەروڤن، جار جارە هەرەوہ بروسکە چەخما دەکاو بە شریخە شریخ
بەرق ئەداتەوہو نور دەهاویژی و دنیا روون و نورانی دەکاو هەموو شتیک لەبەر
چاوی ئەو ریبوارانە بە رووناکی دەبیندری، بەلام جار جارەش کش و مات و
شەوہ زەنگ دادی که ئەوان جوان نابین.

ئەوێه سەعدی شیرازی بە دوا‌ی ئەو هۆنەدا دەلی:

وتی حالی ئیمە بەرقی جەهانە - دەمی پەیدا و دەمی نەهانە
جاریک لەسەر تارومی ئەعلا ئەنیشم - جاریکیش تا پشته پای خۆم نابینم
جیہان لێرەدا بە واتای جەهەندە‌یەو بەرقی جەهان یانی بەرقی جەهەندەو
رەوہندە.

دورو سەیر نیە که روژیک بە ئیرادە‌ی خوا بو ئەزمونی یەعقوب لە روداوی
چالاوی کەنعان که لە نێزیک ئەو رووی داوہ، بی، ئاگا بی، وەرۆژی تریش که
روژگاری پەژارەو دلتنگی تەواو بووہ، لە میسرەوہ بێنی کراسی یوسف هەست

بکا.

۳- چلوڻ یه عقوب چاوی چاک بووه‌وه و جوان توانی بیینی؟

- هه‌ندی له ته‌فسیر نووسان رایان‌گه‌یان‌دووه، که ده‌گونجی که یه‌عقوب نوری چاوی به‌گشتی له ده‌س نه‌دابی، به‌لکو کزبووبی، که به‌هه‌والی نیزیک بوونه‌وه‌ی دیداری یوسف، گری‌وا له ده‌رونیدا هه‌لکراپی که چاوی چویتی‌وه دوخی جارن، به‌لام به‌و جوړه‌ی که قورئان فهرمویه‌تی چاوی سپی هه‌لگه‌را بوو و بی‌بیله‌ی له ده‌س دابوو، ته‌نیا له رووی خوا پیداوی بووه، که چاوی چاک بوته‌وه و دیتویه‌تی هه‌روه‌کو ده‌لی: (فارتد بصیراً).

۴- به‌لینی ئیستغفار - له‌ئایه‌ته‌کانی به‌روودا زانیمان که یوسف له راست په‌شیمانی براکانیدا وتی: (یغفر الله لکم)، خوا لیتان خوش ده‌بی، به‌لام یه‌عقوب کاتی‌ئه‌وان، دیانیان به‌تاوانی خویندا نا و په‌شیمانیان راگه‌یاند و داوای پارانه‌وه‌یان لیکرد، فهرموی: (له‌دوایدا بوټان ده‌پاریمه‌وه)، هه‌روه‌کو له فهرموده‌دا هاتووه مه‌به‌ستی ئه‌وه بووه که ئه‌و پارانه‌وه له به‌ره‌به‌یاناندا له شه‌وی هه‌ینی دا که ده‌میکی باشه، بو‌دوعاو پارانه‌وه و قه‌بول بوونی توبه، بیخاته دواوه (ته‌فسیری قورتوبی، ج ۶، لاپه‌ره‌ی ۳۴۹۱).

ئیس‌تا ئه‌م پرسیاره دیته‌پیش، یوسف به‌برایانه وه‌لامی دانه‌وه، به‌لام باوکیان مه‌وکول به‌دوا ژوری کرد.

ئه‌گونجی ئه‌م جیاوازی یه‌له‌به‌ر ئه‌وه بی که یوسف له‌وه‌ی که ئه‌و تاوانه بو به‌خشین ده‌بی قسه‌ی کردبی، به‌لام یه‌عقوب له‌فیعلیه‌تی ئه‌وه و له‌وه‌ی ئه‌بی چ بکری که به‌بخشین قسه‌ی کردوه.

۵- ته‌وه‌سول جایزه - له‌و ئایه‌تانه روون ده‌بیته‌وه که داوای لیخو‌شبوون و به‌خشین له‌یه‌کی تر، نه‌ک له‌گه‌ل ته‌وحیدو خوا به‌یه‌ک زانیندا دژایه‌تی نه، به‌لکو

ریگایە که بو گەشتن بە لوتف و رحمتی خوا، ئەنا چلۆن بوو یەعقوب
پیغەمبەر، داوای ئیستیغفاری بو کۆرەکانی قەبول کردو بە تەوہ سولی ئەوانە
وہ لامی موسبە تی داوہ.

ئەمە نیشان ئەدا کہ تەوہ سول بە ئەولیای ئیلاہی جایز و دروستە و ئەو کہ سائە ی
کہ ئەمە بە دژێ ئەسلی تەو حیدو خوا بە یە کزانین دائەنن و بە مەمنوعی ئەزانن
ئاگاداری یان نیە و تەعەسوبی کویر کویرانە، پەردە ی بەسەر دیدی ئەوانە داکیشاوہ.
٦- دوا ی شەویش روژ ئەبیتەوہ:

پەندو دەرسی گەورە کہ ئەو ئایە تانە بە ئیمەمانانی ئەدەن، ئەمە یە کہ کەندو
کوئسپ و تەنگ و چە لەمە، ھەر چە نەدە سەخت و دەرداوی و خەفەت ھینەر بی ھوی
زاھیر و روالە تیش ھەرچی، بەر تەسک و ناپرە سابی، سەرکەوت و گویشایش و
فەرە جیش ھەر ئەندازە دوا بکەوی، ھیچ یە کہ لەوانە ناتوانن بەر لە ھیواو ئومید بە
لوتف و رحمتی خوا بگرن، ئەو خوا یە ی کہ چاوی کز و نابینای بە کراسی روون
و بینا کردو بونی کراسیکی لە مەودای دورەوہ گە یاندە لای یەعقوب و ئازیز یکی
ون بووی، دوا ی سائە های سال گە راندەوہ لای باوکی، ئەو پەروەردگارە لەسەر دلی
زامدارە دوری، مەلەمی سەبوری و تابشت ھینان دائەنی و بەسەر برینە کہ یا ئەساوی
و دەردو ژانی قورس شفا ئەدا.

بەلی لەم بەسەرھاتە ی یوسف ئەم دەرسە گەورە لەبابەت خوا بە یە کزانین و
خواناسیوہ بو ئیمەمانان ھە یە کہ ھیچ شتیک لە راست ئیرادە ی خوا دا دژوارو
پیچیدە نیە، خوا یە و ھەر خوا کار سازە.

١٠٠- فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ أَوَىٰ إِلَيْهِ أَبَوَاهُ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ آمَنِينَ.

١٠١- وَرَفَعَ أَبَوَاهُ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُءْيَايَ

مِّن قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُم مِّن

الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَعَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَ بَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ.

۱۰۲- رَبِّ قَدْ أَنْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَ عَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ.
واتا:

۱۰۰- جاکاتی هاتنه لای یوسف، نه و باوک و دایکی خوی له باوه‌ش گرت و وتی: هه‌موو وهرنه شاری میسر که نه‌گه‌ر خوا‌بیه‌وی له نه‌من و نه‌ماندا نه‌بن.

۱۰۱- باوک و دایکی خوی له‌سه‌ر ته‌خت داناو هه‌موو له‌به‌ر نه‌و چونه سوژده‌و وتی: باوه: نه‌مه به‌راست‌گه‌رانی خه‌وه‌که‌مه‌که له به‌را دیم، خوا نه‌وه‌ی به‌راست گیر، وه نه‌و چاکه‌ی له‌گه‌ل کردم. نه‌و ده‌مه‌ی له به‌ند، ده‌ریه‌ینام و ئیوه‌یشی له بیابانه‌وه هی‌نا (ئیره)، دوا‌ی نه‌وه‌ی که شه‌یتان من و براکانمی لیک جیا‌کرده‌وه و خراپه‌ی کرد، به‌راستی په‌روه‌ردگارم له‌بابه‌ت نه‌وه‌ی ده‌یه‌وی بی‌کا (و شیوا‌یشی بزانی) به‌لوتفه، به‌راستی هه‌ر نه‌ویشه زاناو حه‌کیم.

۱۰۲- نه‌ی په‌روه‌ردگارم به‌شی (زورت) له‌حوکومه‌ت به‌من به‌خشی و منت له واتای خه‌ون دیتن ئاگادار کرد، تو‌ی ئافه‌ریننده‌ی ئاسمان و زه‌وی، هه‌ر تو‌ی سه‌ره‌په‌رستی من، له‌دنیا و ئاخیره‌تدا، به‌موسلمان‌ی بم‌مرینه و بم‌لکینه به‌چاکانه‌وه!

راوه‌ت و نوکته‌ی جوان جوان

سه‌ره‌نجامی کاری یوسف و یه‌عقوب و براکانی یوسف:

به‌گه‌یشتنی کاروان، له‌میسره‌وه بو‌که‌نعان که مزگینی خوشیان پی‌بوو و بووه هو‌ی بینایی یه‌عقوبی پیر، شایی و خوشی و شادی‌ک که‌وته‌که‌نعان، بنه‌ماله‌یه‌ک که سه‌له‌های سال‌بوو، سو‌رانی له‌هه‌ش نابوو و جلکی عه‌زای له‌به‌ر دانه‌رنیوو، له‌

شایی و خوشیدا غەرق ببوون و قەت ئەو نیعمەتە گەورە‌ی خویان لە بیر
نەدە کردەووە لە خوشیان لە پیستی خویاندا نەدە گونجان.

ئێستا بە پێی ئەسپاردە‌ی یوسف ئەبوو ئەم بنەمالە گەورە بەرەو میسر بجوین،
خویان کۆ کردەووە بارگەیان تێکناو یەعقوبیان سوار کرد، لە حالیکدا لە دڵەو
خەریکی یادو شوکری خوا بوون و ئەشق و ئەوینی گەشتن بە کۆرپە‌ی دڵە‌کە‌ی بە
جۆریکی وا هیز و تەوان و وزە‌ی پێی دا‌بوو، وەک ئەو گۆرپی جوانی و لاوی لە گیان
و لەشی گەرا بوو و خوشی و شادی دەلیبوووە نیو هیز و دڵ و هەناوی.

بەراوە‌ژوی سەفەرە‌کانی رابوردوی براکان، کە پێ بوو لە ترس و لەرز و دڵە
خوڕپێ، سەفەری ئەمجارەیان بێ غەم و خەفەت بوو و تەنانەت ئارەزووی گەشتن
بە کابە، درو، بوونە، حەریر، لە بن پادا.

هەر قەندە‌کیشیکیان بە سالی بوو، چونکە زۆریان ئارەزووی دیتی یار بوو،
بەلام هەر جۆر بوو ئەو رینگا دور و درێژەیان بێ، ئاوە‌دانی و باغ و باغات و
ئاوە‌نیا و دەشتە جوان و رەنگینه‌کانی میسر، لە دورەووە، دەرکەوتن بە تاییەت دارە
بەرز و پێگە‌لاکان و خانووە بەرز و جوان و چەن نو‌ه‌ومە‌کان، لە دور و دورەووە لە
چاویان ئەدا.

بەلام قورئان هەر وەک شیوە‌ی هەمیشە‌یی ئەم سەرە‌تایانە کە بە بیر کردن و کە‌می
تێفکرین روون دە‌بێتە‌وه، خۆی لی نە‌داوە‌و لەم پلە‌دا ئاوا دە‌فەرمی: کاتی کە چو‌نه
لای یوسف ئەو باوک و دایکی خۆی لە باوە‌ش گرت: (فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يَوْسُفَ أَوَىٰ
إِلَيْهِ أَبَوَاهُ) - (آوی) هەر وەک (راغیب) لە پەراو‌ه‌ی موف‌رە‌داتدا دە‌لی: لە بنە‌ره‌تا بە
واتای لکانی شتی بە شتی ترە‌وه‌یه، لکاندنێ باوک و دایکی یوسف بە خۆ‌یه‌وه
کنایە لە باوە‌ش گرتنە.

سەرە‌نجام شیرین‌ترین سەر‌ده‌می ژیا‌نی یە‌عقوب هاتە‌ دی، لەم دیدارو

ویساله‌دا که دوا‌ی ساله‌های دور و دریژ جیا بوون، به‌دیها‌ت، دهم و دهم ده‌مانی له نیوان یه‌عقوب و یوسف‌دا رووی دا، مه‌گه‌ر هر خوا خوی بزانی چهن شیرین و به‌مه‌زه و ثاره‌زو، شکین بووه، چه‌نده رو‌ندکی شه‌وق و خوشیان رشت و چه‌ندیان خوشی و ئوخه‌ی له دل و ده‌رون گه‌راوه.

جا له پاشان یوسف به‌ه‌موویانی وت بینه نیو ئاخ و زه‌وی میسر که به‌ویستی خوا له ئه‌من و ئه‌ماندا ئه‌بن، چونکه میسر له حوکومه‌تی یوسف‌دا له ئه‌من و ئه‌ماندا بوو (و قالَ اَدْخُلُوا مِصْرَ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ اٰمِنِیْنَ)، له‌م رسته‌وا وه‌ده‌رده‌که‌وی که یوسف تا ده‌روازه‌ی شار به‌پیر باوک و دایکیه‌وه چوه‌وا، یا له رسته‌ی (دَخَلُوا عَلٰی یُوسُفَ) که پیوه‌ندی به‌ده‌روه‌ی ده‌روازه‌ه‌یه‌ده‌رکه‌وی که ده‌ستوری دابوو که له‌ویدا چیخ و چادر هه‌لده‌ن و له باوک و دایکی، وه له براکانی میوانداریکی سه‌ره‌تایی بکری.

جا کاتی که هاتنه باره‌گای ده‌رباری یوسف (ئه‌و باوک و دایکی خوی له‌سه‌ر ته‌خت دانا (و رَفَعَ اَبُوْیْهِ عَلٰی الْعَرْشِ). مه‌زنی و عه‌زه‌مه‌تی ئه‌م نیعمه‌ته‌خوایه، وه قوولی و چاکی ئه‌م مه‌وه‌به‌ت و لوتفی په‌روه‌ردگاره، ئه‌ونه شوینی له‌سه‌ر باوک و دایک و براکانی دانا که هه‌موو ویکرا له راست یوسف‌دا چونه سوژده (و خَرُّوا لَهٗ سُجَّدًا)، له‌وده‌مه‌دا یوسف رووی کرده باوکی و عه‌ززی کرد بابه‌گیان: ئه‌مه واتای ئه‌و خه‌ونه‌یه که به‌ر له‌مه‌کاتی که می‌مندال بووم، دیبووم و بو‌توم گیراوه (و قالَ یَا اَبَتِ هٰذَا تَاوِیْلُ رُءِیَایْ مِنْ قَبْلُ)، مه‌گه‌ر ئه‌و دهم عه‌رزم نه‌کردی له‌خه‌ونمدا دیتم مانگ و روژ و یازده ئه‌ستیره سوژده‌یان بو‌بردم، پروانه هه‌ر به‌و جو‌ره‌ی تو تی‌بینیت کرد، خوا خه‌ون دیتنه‌که‌می به‌راست گیرا (قَدْ جَعَلَهَا رَبِّیْ حَقًّا).

وه په‌روه‌ردگارم لوتف و چا‌که‌ی له‌گه‌ل مندا کرد، ئه‌و چاخه‌ی که له‌به‌ند ده‌ری هی‌نام (و قَدْ اَحْسَنَ بٰی اِذْ اَخْرَجَنیْ مِنَ السِّجْنِ).

سه‌رنج را‌کیشه له‌بابه‌ت که‌ندو کو‌سپی خو‌یه‌وه ته‌نیا له‌زیندانی میسر قسه‌ی

کرد، له بهر دلی براکانی باسی چالآوی که نعانى نه کرد.
له دواييدا رای گه ياند (خوا چهندي لوتف و چاکه‌ی له گهل مندا کرد که ئیوه‌ی
له و بیاوانه‌ی که نعانوه، هیڼایه ئیره، دواى ئه‌وه‌ی شه‌یتان له نیوان من و براکانمدا
جیایی و گزی و فزی کرد (و جاء بکُم مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ اَنْ نَزَعَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَ بَيْنَ
اِخْوَتِي).

یوسف دووباره لیږه شدا نمونه‌یی تر له گه‌وره‌یی و دل و دهر و ن‌گوښادی خو‌ی
نیشان ئه‌دا و بى ئه‌وه‌ی ناوی تاوانبارى ئه‌سلى بىڼى ته‌نیا به شیوه‌ی سه‌ره‌به‌سته
ده‌لی: شه‌یتان له‌م کاره‌دا ده‌سی بوو و بووه هو‌ی فساد. چونکه یوسف نایه‌و‌ی له
خه‌تاو هه‌له‌و تاوانی براکانی شکات بکا.

ته‌عبیر له‌سه‌ر زه‌وی که نعان به بیاوان (بدو) خو‌ی جیگای ورد بوونه‌وه‌یه‌و
نیشانه‌ی جیاوازی ته‌مه‌دون و شارستانی‌یه‌تی میسره له که نعان، سه‌ره‌نجام ده‌لی:
ئه‌و هه‌موو چاکه‌و خیر و بیر له خواوه‌یه، چونکه په‌روه‌ردگارم کانونی لوتفه‌و هه‌ر
شتی که بیه‌و‌ی ده‌یکا.

له کاروباری به‌نده‌کانیدا به ته‌گبیر ، ریگای ژيانیان بو خوش و هاسان ده‌کات:
(اِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ).

ئه‌و ده‌زانی کى نیازمه‌نده، وه چ که‌سانیکیش شیاون، چونکه خوا عه‌لیم و
حه‌کیمه (اِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ).

ئه‌وسا روو ده‌کاته‌ خواى ده‌هنده‌و دلاواو دل‌لاوین و خواوه‌نی نازو نيعمه‌ت
به‌ناوی شوکرانه‌و داواکردن ده‌لی: ئه‌ی په‌روه‌ردگارم به‌شى له یه‌ک حوکومه‌تی
په‌ره‌دارت به من به‌خشى (رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ). وه زانینی خه‌ون لیکدانه‌وه‌ت
فیرکردم (و عَلَّمْتَنِي مِنْ تَاْوِيلِ الْاَحَادِيثِ)، هه‌ر ئه‌و زانسته ساده‌چ گو‌پرانیکى له
ژيانى من و زور‌ی له خه‌لک به‌دی هیڼا، وه چ زانینی پر پیت و به‌ره‌که‌ته، ئه‌م زاینه‌.

تو‌ی که ئاسمان و زه‌ویت به‌دی هی‌ناوه (فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ). جا هه‌ر له‌به‌ر
 ئه‌مه هه‌موو شتی له راست تو‌دا مل که‌چ و خو‌به ده‌سه‌وه‌ده‌ره.
 ئه‌ی په‌روه‌ردگارم! تو‌ دو‌ست و پارێزه‌رو یارمه‌تی ده‌رو خو‌شه‌ویستی منی له
 دنیاو ئاخیره‌تدا (أَنْتَ وَلِيٌّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ)، له راست فه‌رماندا به‌ موس‌لمانم
 بم‌ریئه‌و له‌م جیهانه‌ بم‌به‌ ژو‌ری (تَوَقَّنِي مُسْلِمًا) و بم‌ لکینه‌ به‌ پیاو‌چا‌کانه‌وه‌و له‌ ته‌ک
 سال‌حاندا حه‌شرو نه‌شرم بکه (وَالْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ)، یانی من ده‌وامی مو‌لک و
 به‌قای حوکومه‌ت و ژیا‌نی ئه‌نبو‌ژه‌نیم. له تو‌ ناوی، چونکه ئه‌مانه‌ پاکیا‌ن فانی‌ن و تیا
 ده‌چن و ته‌نیا دور نو‌مایه‌کی دل بزوینیا‌ن بو‌هه‌یه، من له تو‌ ئه‌ی خوای گه‌وره‌و
 ده‌هنده‌، ئه‌وه‌م ئه‌وی که عاقیبه‌ت به‌ خیر بم، به‌ پروا و ئی‌مانه‌وه‌ له ری‌گای تو‌ دا‌گیا‌ن
 بده‌م و له ری‌زی سال‌حان و پیاو‌چا‌کان و دو‌ستانی بی‌خه‌وشت بم، گرینگ بو‌ من
 ئه‌مانه‌ن نه‌ک ئه‌وانه.

نو‌کته‌ی وردو جوان جوان:

۱- ئایا سو‌ژده‌ بو‌ غه‌یری خوا جایزه‌؟

وه‌لام بو‌ ئه‌م پرسیا‌ره ئه‌مه‌یه که ئی‌مام فه‌خری رازی له ته‌فسیره‌که‌ی خو‌یدا
 نو‌وسیویه‌تی: سو‌ژده‌ی یه‌عقوب و کو‌ره‌کان و دایکی بو‌ خوا بو‌وه، به‌لام یوسف
 هه‌ر وه‌کو‌ماله‌ کابه‌، قبیله‌و رو‌گه‌ بو‌وه. ئه‌وه‌یه که له زمانی عه‌ره‌بیدا جار‌جاره
 ده‌وتری (فَلاَن صَلىَ لِلْقَبَلَةِ: فه‌لانه‌ که‌س رو‌به رو‌گه‌و قبیله‌ نو‌یژی خو‌یند.
 که‌وابی سو‌ژده‌که سو‌ژده‌ی شو‌کر بو‌وه بو‌ خوا که ئه‌وه‌موو چا‌که‌ی له‌ گه‌ل
 یوسف کردووه‌و که‌ندو کو‌سپی له ری‌گای خاندانی یه‌عقوب پی‌غه‌مبه‌ر لا‌بردووه،
 جا له هه‌مان کاتدا سو‌ژده‌که بو‌ خوا بو‌وه، چون له‌به‌ر عه‌زه‌مه‌ت و مه‌وه‌به‌تی که به
 یوسف دراو ری‌زی بو‌ یوسفیش تیدا‌یه‌و دژایه‌تی‌یک نامینی، هه‌روه‌کو له چریکه‌ی

ئاده‌میشدا سوژده که له‌به‌ر فه‌رمان دانی خوا بووه و هه‌ر بو خواش بووه که مه‌خلوقی وای به‌دی هیناوه که له‌عه‌ینی عیبادت بوونی بو خوا به‌لگه‌شه بو ریز دانان له‌پله‌ی باب‌ه ئاده‌م!

۲- وه‌سوه‌سه و قانه‌قدیله‌ی شه‌یتان:

رسته‌ی (نَزَعَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَ بَيْنَ إِخْوَتِي) به‌وردبوونه‌وه له‌واژه‌ی (نه‌زه‌غه) که به‌واتای هاتنه‌نیو کاریکه، به‌قه‌ستی خراپه و فه‌ساد و ئیفساد کردن، به‌لگه‌یه بوئه‌وه که وه‌سوه‌سه‌ی شه‌یتانی، له‌م جو‌ره کارو بارانه‌دا نه‌خشی زو‌ر گرینگی بو‌ه‌یه، به‌لام له‌م وه‌سوه‌سه‌ی کردنا نه‌دا به‌ته‌نیایی کارێ مه‌یسه‌ر نابێ، لی‌بران و لی‌نه‌وین به‌ده‌س ئینسان خو‌یه‌تی، به‌لکوئه‌وه ئینسانه‌ ده‌ریجه‌کانی دل و ده‌رونی خو‌ی به‌رووی شه‌یتاندا ده‌کاته‌وه و ده‌لی و هه‌ره ژوری، هه‌رچی ده‌خوازی بیکه، به‌لی خو‌یه‌تی که وا بوو له‌و ئایه‌ته‌هیچ مه‌به‌ستی که به‌دژیا به‌پیچه‌وانه‌ی ئه‌سلی ئازادی ئیراده‌بی، لی‌ وه‌ده‌رناکه‌وی.

به‌لام یوسف به‌گه‌وره‌یی خو‌ی، وه‌ دل و ده‌رون گوشادی، نه‌یویست براکانی که خو‌یان تا راده‌یی، زو‌ر به‌شه‌رمه‌سار ده‌زانی له‌وه زیاتر ته‌ریقیان بکاته‌وه و بیان‌شکینیه‌وه، جا له‌به‌ر ئه‌وه ئاماژه‌ی به‌وان نه‌کردو ته‌نیا دیاردی بو‌گزی و فزی و وه‌سوه‌سه‌ی شه‌یتان کرد که هو‌ی پله‌ی دووهم بووه.

۳- ئه‌منیه‌ت نیعمه‌تی گه‌وره‌ی خوایه

حه‌زره‌تی یوسف له‌نیو هه‌موو مه‌واهییب و نیعمه‌ته‌کانی میسر تپلی له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی (ئه‌منیه‌ت) داناو به‌باوک و دایک و براکانی وت: (وه‌رنه‌ میسر ئینشائه‌لا له‌ئهن و ئه‌ماندا ئه‌بن)، ئه‌مه‌ خو‌ی نیشان ئه‌دا که نیعمه‌تی ئه‌منیه‌ت ریشه‌ی هه‌موو نیعمه‌تیکه، دیاره‌هه‌روایشه، چونکه هه‌رکاتی ئه‌منیه‌ت له‌نیو بچی، باقی مه‌سایلی ئاسوده‌یی و ئاسایش و مه‌واهییبی مادی و مه‌عنه‌ویش

ئه که ویتته مه ترسی، له ژینگه‌یه کی نائه من دا، نه‌یتاعه‌ت کردن له خوا ده‌گونجی و نه ژیانیکی مروثایه‌تی و سه‌ربه‌رزانه‌و نه ئاسوده‌یی فیکری، نه هه‌ول و تیکۆشان بو پیش‌خستنی ئامانجی کومه‌لایه‌تی و بنه‌ماله.

له‌وه ده‌چی ئهم رسته ئاماژه به‌مه بی که یوسف ده‌یه‌وی بلی سه‌رزه‌وی میسر له حوکومه‌تی مندا ئه‌و سه‌رزه‌ویه‌ی فیرعه‌ونه‌کانی دوینی نیه، خو‌قه‌ف کردن جینایه‌ت، مله‌وری و خوداسه‌پاندن، خنکاندن و شکه‌نجه‌و ئازاردان و نائه‌منی تیا چووه‌و نه‌ماوه‌و گورگ و مه‌ر پیکه‌وه ئاو ده‌خۆنه‌وه.

۴- گرینگی زانین و عیلم

یوسف جاریکی دیکه له دوا‌ی کاری خو‌ی دووباره رووی کرده مه‌سه‌له‌ی زانین و عیلمی خه‌ون لیکدانه‌وه‌و له که‌ناری ئه‌و حوکومه‌ته‌گه‌وره‌و بی ملۆزمه‌دا ئهم عیلمه به زاهیر ساده‌ی دانا تا روون بیته‌وه که زانین و عیلم چه‌نده گرینگه، هه‌رچه‌نده ئه‌و زانست و زانینه ساده‌ش بی، جا ده‌لی: رَبِّ قَدْ أَتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَ عَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ).

۵- دوا هه‌وال

مروث به دریژایی ژیا‌نی ئال و گو‌ری زو‌ری به‌سه‌ردا دی، به‌لام لاپه‌ره‌کانی ئاخ‌ری ژیا‌ن بو ئه‌و چاره‌نووس‌تره، چونکه نووسینگه‌و ده‌فته‌ری ته‌مه‌نی، به‌وه دوا‌یی دی و داوه‌ری نه‌هاییش پیوه‌ندی به‌وه هه‌یه، جا له‌به‌ر ئه‌وه مروثی بر‌وادار و وشیار هه‌میشه له خوا ده‌خوازی؟ که ئهم لاپه‌رانه‌ی ژیا‌نی نورانی بی و هه‌میشه بدره‌وشیته‌وه، یوسفیش لی‌ره‌دا هه‌ر ئه‌وه‌ی ده‌وی، بو‌یی ده‌لی: (تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ)، به‌بر‌واوه له‌م دنیا‌یه‌م به‌به ده‌ری و بمخه نیو جه‌رگه‌ی پیاو‌چا‌کان، واتای ئهم قسه خواستنی مه‌رگ له خوا نیه، هه‌روه‌کو (ابن عباس) گومانی بر‌دوووه و فره‌مویه‌تی: (هیچ پیغه‌مبه‌ری داوا‌ی مردنی له خوا نه‌کردوووه،

بیجگه له یوسف که له کاتی به‌دیها تن و کو‌بوونه‌وه‌ی هه‌موو جو‌ره که‌ره‌سته‌ی حوکومه‌ته‌که‌ی، عه‌شق و ئه‌وین به‌خوا ئاگری سو‌زی له ده‌رون به‌رداو ئاره‌زوی دیداری په‌روه‌ردگاری کرد، به‌لکو ویستی یوسف ته‌نیا داواکردنی هه‌ل و مه‌رج و حاله‌ت بووه، یانی له‌خوا‌ی ویستوه که له سه‌ره مه‌رگدا به‌پروا و ئیماندار بی).

هه‌روه‌کو ئیبراهیم و یه‌عقوبیش ئه‌مه‌یان به‌منداله‌کانیان راسپاردو وتیان: (قُلْ تَمَوُّتُ إِلَّا وَ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ) - رو‌له‌کان بکو‌شن تا له کاتی ده‌رچون له دنیا به‌پروا ئیمان بن و له راست خوادا خو‌به ده‌سه‌وه ده‌ربن - بقره ۱۳۲). زو‌ربه‌ی موفه‌سیره‌کان ئه‌م واتایان هه‌لب‌ژاردوه.

۶- ئایا دایکی یوسف چووه میسر؟

له زاهیری ئه‌م ئایه‌تانه واوه‌ده‌رده‌که‌وی که دایکی یوسف له ژیاندا بووه و له‌گه‌ل یه‌عقوب و کو‌ره‌کاندا چو‌ته میسر، به‌شوکرانه‌ی ئه‌وه یوسفی دیوه و خوا ئه‌و هه‌موو نیعمه‌ته‌ی پی داوه، سو‌ژده‌شی بردووه، به‌لام هه‌ندی له ته‌فسیر نووسان پی له‌سه‌ر ئه‌وه دئه‌گرن که (راحی‌ل)ی دایکی یوسف مرد بوو و ئه‌وه خالتیکی یوسف بووه، چو‌ته میسرو له جیاتی دایکی ژمیر دراوه.

به‌لام له سه‌فه‌ری ته‌کوینی ته‌ورات که‌ژی ۳^{هـ} رسته‌ی ۱۸ دا نووسراوه که (راحی‌ل) دوا‌ی له دایک بوونی بنیامین به‌ره‌و لای خوا بارگه‌ی تی‌کناوه و له هه‌ندی ریوایه‌تیشا که له (وه‌ب بن منیه) و (کعب الاحبار) نه‌قل کراوه که له‌وه سه‌رده‌مه‌دا (راحی‌ل) دایکی یوسف نه‌ما بوو، به‌لام له‌وه ده‌چی ئه‌مه له ته‌ورات وه‌رگیرایی، به‌لام له زاهیری ئایه‌ته‌کان وا ده‌رده‌که‌وی که دایکی یوسف له‌و رو‌ژه‌دا زیندو‌بووه، بی به‌لگه‌ش نابی چاو له زاهیری ئایه‌ته‌کان پو‌شین.

۷- هه‌روه‌کو له ئایه‌ته‌کاندا به‌جوانی ده‌رکه‌وت، حه‌زره‌تی یوسف ئه‌وه‌ی بو یه‌عقوبی باوکی نه‌گیرایه‌وه که برا‌کانی کونج، کونجینیان پی کرد و زو‌ریان ئازار داو

به زۆر خستیانه نیو چالای که نعان و کراسه که یان له بهر دارنی و کاروان چلون
ئهویان له و چالاه ده رکیشاو بردیانه میسرو به عه‌زیزی میسریان فروشت، به
کورتی و سه‌ربه‌سته به سه‌رهاتی خو‌ی بو باوکی گیرایه وه تا باوکی له وه زیاتر
په‌شیو نه‌بی و رق و قین له بابته کوره‌کانه وه له دل نه‌گری.

۱۰۳- ذَلِك مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَ مَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ يَمْكُرُونَ.

۱۰۴- وَ مَا أَكْثَرَ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ.

۱۰۵- وَ مَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ.

۱۰۶- وَ كَايُنُ مِنْ آيَاتِهِ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمْشُونَ عَلَيْهَا وَ هُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ.

۱۰۷- وَ مَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَ هُمْ مُشْرِكُونَ.

۱۰۸- أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَ هُمْ لَا

يَشْعُرُونَ.

واتا:

۱۰۳- ئەمه له هه‌واله‌کانی غه‌یبه که به تۆمان وه‌حی کرد (بو تۆمان نارد)، تو

(قه‌ت) لای ئەوانه نه‌بووی، کاتی که لیبران و نه‌خشه‌یان کیشا.

۱۰۴- وه زۆربه‌ی خه‌لک هه‌رچه‌نده سوریش بی (له‌سه‌ر ئەوه‌ی بروا به‌ینن،

به‌لام) بروا ناهینن.

۱۰۵- وه تو (قه‌ت) پاداشی له‌وانه ناخو‌ازی، ئەوه بی‌جگه له یاداوهرییک بو

جیهانیان شتی تر نه‌یه.

۱۰۶- (بو‌خواناسین) له ئاسمان و زه‌ویدا نیشانه چهند زۆره که ئەوانه به لایدا

ئه‌پۆن و له‌وه رووسو‌پینه‌رن.

۱۰۷- وه زۆرت‌ری ئەوانه که خو‌یان به بروادار ئەزانن موشریکن.

۱۰۸- ئایا له‌وه ئەمینن که عه‌زاب و ئازاری داگر له لایه‌ن ئیمه‌وه نایان‌گاتی یا

سهرده‌می روژی به‌ری له ناکاو بگاته سهریان و له حالیکدا نه‌وانه بی‌ی ناگا بن؟!

راوه‌ت و راته‌کردن:

ئه‌و لاف‌زه‌نانه زوربه‌یان موشریکن!

به‌دوایی هاتنی چریکه‌ی یوسف به‌و هه‌موو دهرسه‌پر و ته‌ژی به‌په‌ندو
ئه‌نده‌ری فی‌رکارانه‌و ئه‌و هه‌موو نه‌تیژه به‌نرخانه‌که‌پر پر‌ن له‌به‌ر و میوه‌ی ره‌نگاو
ره‌نگ که‌خالیشه له‌هه‌ریزو فریزو/کویره و چه‌ودان و دور له‌لاف و گه‌زاف و
ئه‌فسانه و خورافات می‌ژوو، قورئان روو ده‌کاته پی‌غه‌مبه‌ر و پی‌ی ده‌لی: ئه‌وانه له
هه‌والی غه‌بین که‌وه‌حیمان کردن به‌تو ذلک من انباء الغیب‌نوحیه‌الیک) - تو‌قه‌ت
لای ئه‌وان نه‌بووی له‌و سهرده‌مه‌دا که‌ئه‌وان لی‌بران و نه‌خشه‌یان کی‌شا که‌چلون ئه‌وه
به‌رن به‌ریوه (و ما کُنتَ لَدَیْهِمْ اِذْ اَجْمَعُوا اَمْرَهُمْ یَمْکُرُونَ).

ئه‌م ورده‌کاریانه ته‌نیا خوا پی‌ی ده‌زان، یا ئه‌گه‌ر که‌سی‌کیش له‌وی بووبی، چون
تو له‌وی نه‌بووی که‌وا بوو ته‌نیا وه‌حی خودایه که‌به‌مجوره ئه‌وه‌والانه به‌تو ده‌گا.
لی‌روه به‌جوانی رووناک ده‌بیته‌وه که‌داستانی یوسف هه‌رچه‌نده له‌ته‌وراتدا
باس کراوه‌که‌م و زور له‌مه‌لبه‌ندی حیجازدا خه‌لکی تا راده‌یه‌ک ناگیان له‌وه
بووه، به‌لام قه‌ت ئه‌و چریکه به‌وردی و دروستی و ئاوا پر له‌ریزه‌کاری و راست و
دروست نه‌زانراوه، ته‌نانه‌ت ئه‌وه‌ی له‌کو‌ر و کو‌بوونه‌وه‌کانیشدا چریکه چر
خویندویانه، به‌ته‌واوی له‌به‌ریان نه‌بووه و ئا به‌مجوره بو‌یان ساغ نه‌بوته‌وه.

به‌م پی و دانه‌و به‌دیتنی ئه‌و هه‌مووه‌نیشانه، خودایه‌و به‌بیستنی ئه‌م هه‌مووه‌په‌ند
وقسه‌جوان جوان و ته‌ژی له‌ده‌رس و عیبه‌ته، خودایه، ئه‌بو‌پروا ئیمان بین و له
ری‌گای، هه‌له‌لاده‌ن و بگه‌رینه‌وه سهر شاری‌گای خواناسی و حه‌قیقه‌ت خوازی،
به‌لام ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر (هه‌ر تو پی‌ی داگرو سوربه تا به‌لکو ئه‌وانه بروا بین، زوربه‌یان

بروا ناهینن (وَ مَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ)، تەعبیر بە (حرص) بە لگە یە لەسەر سوربوونی پێغەمبەر لەسەر برپرواھینانی ئەوانە، بە لام چ فایدە، تەنیا سوربوون و پێخۆشبوونی پێغەمبەر بەس نەبوو، قابیلیەتی زەمینیە شەرته.

لە جیگایێ کە کورانی یەعقوب کە لە مالی وەحی و نبووەت داگەورە بوون، ئاوا گیرۆدە ی ھەواو ھەوەسی شەیتانی بوون، تا ئەو شۆینە ی وێستیان براو برپرە ی پشتیان لە نیو بەرن، ئێتر چلۆن ئە کرێ چاوەروان بین، کە خەلک بەسەر دیو و درنجی شەھووەت و ئارەزودا زال بن و ھەموو بە یە کجاری روو کەنە قاپی خواو بە برپرواوەعال و سال و چاک و پیاو بن.

ئەم کە لامە جووری دلداری دانەوہ ی پێغەمبەرە کە قەت لە سوربوونی خەلک لەسەر تاوان و کوفر ماندو یا بی ھیوا نەبی، وە لە کەمبوونی ھاوڕپی و کەمبوونی ھاوڕنگی خەلک دلتنەنگ نەبی، ھەروە ک خوا دەفەر می: (لعلک باخ نفسک علی آثارهم ان لم يؤمنوا بهذا الحديث اسفاً - کھف ۶) - یانی ئە ی پێغەمبەر دەلیی دەتەوی لە بەرپر وانە ھینانی ئەوانە بەم قورئانە، گیانی خۆت لە خەفەت خواردن لە کیس بدە ی.

ئەوانە بە لگە ییکیان بو وەر نە گرتنی بانگ کردنی تو بە دەسەوہ نیە، چونکە سەرە پای ئەو بە لگە ی رووناکی حەقت بە دەسەوہ یە، تو قەت لە راست ئەو دەدا مزە و ئە جرو پاداشیکت لەوان نە خواستوہ کە بیکە نە بیانو (وَ مَا سَأَلْتَهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ)، ئەمە مانکر دنیکی گشتی یە، یاداوہ رییکە بو جیھانیان و سفرە یە کی راخراوہ بو گشت مروقیک (إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ).

ئەوانە لە بەر ئەمە لا پیی بوون کە چاوی روون و دلی بینا و گوپی ژنە وایان نیە، جا لە بەر ئەمە (زوری لە ئایاتی خوا لە ئاسمان و زەوی، وجودی ھە یە کە ئەوانە بە لایدا تی پەرئە بن و رووی لی دەسورینن (وَ كَايِّنٌ مِنْ آيَاتٍ فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ

يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ). هەر ئەم رووداوانە‌ی کە هەموو روژی بە چاو دە‌ی بینن، روژ کە سپیدە، سەر لە ئاسو، دە‌ردینی و بە تریژی زیرینی خوی گزینگ دە‌هاوێژیتە سەر، دوندی چیاو کیو بە‌رزە‌کان و دە‌رو دە‌شت، شیو و دۆل، تو له ریگا و شاریگا، نساو قە‌دیال و پال و بە‌ژو دە‌ریا رووناک دە‌کاتە‌وه و بە‌سەر هە‌موو شوینکیدا نورئە‌فشانی دە‌کاو دە‌یکاتە‌ خو‌رو خو‌رە‌تاو هە‌روا له ئیواراندا له ئاسوی ئاسماندا بە‌سەر کیو بە‌رزە‌کاندا شو‌ر دە‌بیته‌وه و ئاوا دە‌بی و پە‌رده‌ی قورس و رە‌شی شە‌و بە‌سەر هە‌موو شوینکیدا دائە‌داتە‌وه و دنیا دە‌بیته‌ رە‌شیو‌ش.

راز و رە‌مزی ئە‌م نی‌زامە‌ سە‌یر و سە‌مەرە، خو‌رە‌هە‌لاتن و خو‌راوا بوون، تیشکدانە‌وه‌ی روژ ئە‌م هە‌راو هوریا‌ی، ژین و ژیانە، له گیادا، له مە‌ل و پە‌له‌وەر و بالە‌ندە‌کاندا، له جرو جانە‌وەرە‌ن، خزو‌ک و بزوک له ئینسان و ئە‌نزاندا، خو‌رە‌خو‌ری ئاوا، له هە‌لدی‌ردا کە له هە‌ندی شویندا تافگە‌ دە‌کاو قە‌لە‌زە‌ دە‌ستی‌نی، ئە‌و هە‌موو سە‌روە‌ شە‌شە‌نی با‌فینک و بە‌کە‌لکانە، هازە‌ی بالی سورە‌ قورینگ و شە‌مقارە، جوان و بال تی‌زانە، له ئاسمانی ساف و بی‌گە‌ردی کوردستانی رە‌نگین و بە‌ پیت و بە‌رە‌کە‌ت و خواندا، ئە‌و هە‌موو نە‌خش و نی‌گارە‌ جوانە‌ لە‌سەر دە‌رو دیواردا بە‌ ئە‌ندازە‌یی دیارو ئاشکران کە هە‌رکە‌س بیر لە‌وانە‌ و له خولقینە‌ری ئە‌وانە‌ بکاتە‌وه، هە‌ر وە‌ک نە‌خشی‌کە‌ بە‌ قە‌د تاشە‌ بە‌ردو بە‌لا‌پالی دیواری تە‌ویلە‌ی پاتالە‌وه! زو‌ر شتی گە‌ورە‌ و گچکە‌ هە‌ن و بە‌ روالە‌ت زو‌ر گرینگ، نایە‌نە‌ پیش چاو، ئیمە‌مانان بی‌ سە‌رنجدان بە‌لایاندا تی‌ئە‌پە‌رین، بە‌لام له نا‌کاو زاناو بلی‌مە‌تیکی وردو تی‌ز بین پە‌یدا ئە‌بی کە دوا‌ی چە‌ند مانگی‌ک یا چە‌ند سا‌ل کۆ‌لینە‌وه لە‌بەر ئە‌وه، راز و رە‌مزی سە‌یرو سە‌مەرە‌ی لی ئە‌دو‌زیتە‌وه، کە خە‌لکی جیهان واقیان لە‌وه ورئە‌مین و دە‌مه‌ دا‌چە‌قیان پی دە‌کە‌وی.

گرینگ ئە‌مه‌یه‌ کە ئیمە‌مانان تی‌بگە‌ین کە لە‌م دنیا‌یه‌دا هیچ شتی‌ک سادە‌و

ناگرینگ نیه، چونکه هه‌مووی ده‌سکردی خودایه، که زانین و زانست و حیکمه‌تی بئی دوا برانه و له بران نایی، ساده و کهم بایه‌خ ئه‌وانه‌ن، که جیهان به کهم بایه‌خ و ناگرینگ و سه‌سه‌ری بۆی ده‌روان و مۆنه‌ی لی ده‌که‌ن.

جا که وابی ئه‌گه‌ر به‌و نیشانه‌ که له لایه‌ن خواوه بۆ تو دی، باور و پروا نه‌هین، لات سه‌یر نه‌بی، چونکه ئه‌وانه پروا به نیشانه‌کانی ئافه‌رینش و خیلقه‌تیش که له هه‌ر لایه‌ که‌وه ده‌وره‌ی داوین پروا و ئیمانیا نه‌هاوردگه‌.

له ئایه‌تی دوایدا راده‌گه‌ینی که ئه‌وانه وا برپايشان هیناوه زۆر به‌یان له باوه‌ره‌کانیا دا راست و خالیس و بیخه‌وش نین، به‌لکو ئامیته به شیرکه (وَ مَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُم بِاللَّهِ إِلَّا وَ هُمْ مُشْرِكُونَ)...

ئه‌شی خویان لایان وابی که برواداری بیخه‌وش و پالاوته‌ن، به‌لام ره‌گی شیرک له بیرو هزر و کرده‌وه‌یاندایه‌ ریشه‌ی داکوتاوه‌.

بروا ته‌نیا ئه‌وه نیه که ئینسان باوه‌ری به خودا هه‌بی، به‌لکو برواداریکی پالاوته‌و بیخه‌وش ئه‌بی قسه‌یی، قسه‌ بۆ خوا بی، کرده‌وه‌ی بۆ خوا بی، قانونی بیجگه‌ له قانونی خوا نه‌ناسی، ته‌وقی به‌نده‌یی ته‌نیا بۆ ئه‌و له مل بکاوه‌رمانی خوا چ به مه‌یلی بی یا نا به‌گیان و روح و به‌ دل و ده‌رون وه‌ری بگری و له‌سه‌ر دوو ریگانه‌ی خوا و (هه‌واوه‌هه‌س) دا، هه‌میشه‌ خوا له‌به‌ر چاوه‌ بگری، ئه‌مه‌یه‌ پروا و ئیمانی بیخه‌وش و پالاوته‌، که له هه‌ر جو‌ره‌ شیرکیک، شیرک له باوه‌ر، شیرک له قسه‌ کردندا، شیرک له کارو کرده‌وه‌دا پالیوراوی بی.

راستی راستی ئه‌گه‌ر به‌مانه‌وی وردو جوان شته‌ که، گول‌بژیری بکه‌ین و زه‌وی و زاری باوه‌رداران بژار بکه‌ن و کاوچه‌ودان و کویره‌، له‌ دانه‌ویله‌ی بیرو هزر و کارو ئا کارو خو و باوه‌ر و گفت و لفتمان جیا که‌ینه‌وه‌، خوا به‌ یه‌ک زانین به‌راستی و پالاوته‌و بیخه‌وش زۆر زۆر که‌مه‌! ئه‌مه‌ جیگای داغ و ده‌ردو که‌سه‌ره‌! (ته‌فسیری

فی ظلال، ج ۵، لاپه‌ره‌ی ۵۲).

له‌ ئایه‌تی ۱۰۸ ئەم سوو‌ره‌تی یوسفه‌ دا خوا روو ده‌ کاته‌ ئه‌وانه‌ی وا ئیمانیان نه‌هیناو‌ه‌و بی‌ ئاگایانه‌، به‌لای نیشانه‌کانی خوا دا تی‌ ئه‌په‌رن و به‌ کرده‌وه‌ ریا بازن و موشریک، وشیار ئەدا که‌ (ئایا ئه‌وانه‌ خو‌یان له‌م مه‌به‌سته‌ به‌ دور له‌ که‌ندو کو‌سپ ئەزانن و لایان وایه‌ توشی وه‌یشومه‌و توشی نابن، لایان وانیه‌ له‌ پرا‌عه‌زاب و ئازاری خوا بگاته‌ سه‌ریان که‌ هه‌مو‌ویان داپلوسی به‌سه‌ر یه‌ کدا (أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ)، یا قیامه‌ت له‌ نا‌کاو ده‌گاتی و دادگایه‌کی گه‌وره‌ پیک دی و به‌ حیسای ئه‌وانه‌ راده‌گه‌ن، که‌چی ئه‌وانه‌ بی‌ ئا‌گاو غافلن (أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَ هُمْ لَا يَشْعُرُونَ) - (غاشیه) به‌ واتای: پو‌شراو، یه‌پو‌شه‌و به‌ پارچه‌یه‌کی گه‌وره‌ش ده‌لین، که‌ ئه‌یده‌ن به‌سه‌ر زینداو جوان دای ئه‌پو‌شی و لی‌ره‌دا به‌ واتای به‌لا‌و سزایه‌ که‌، که‌ گیان و له‌شی به‌دفعه‌ران دا‌ئه‌گری، میینه‌ بونی غاشیه‌، له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ سه‌فه‌ته‌ بو‌ بی‌ژه‌ی (عقوبه‌)ی موقه‌ده‌ر.

مه‌به‌ست له‌ (ساعة) قیامه‌ته‌، هه‌روه‌کو له‌ زو‌ر ئایه‌تی تریشدا هه‌ر به‌ واتای قیامه‌ت به‌ کار براوه‌، ئه‌شگونجی کینایه‌ له‌ رووداوی پر مه‌ترسی بی‌، چونکه‌ له‌ قورئاندا زو‌ر جار و تراوه‌: قیامه‌ت له‌ گه‌ل زنجیره‌یی رووداوی پر مه‌ترسی، وه‌ک بوله‌رزه‌، تو‌فان، هه‌وره‌ تریشقه‌ ده‌س پی‌ ده‌کری، یا ساعه‌ت به‌ واتای مه‌رگه‌.

۱۰۹- قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُوا إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَ سُبحَانَ اللَّهِ وَ مَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ.

۱۱۰- وَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِيَ إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى أَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَ لَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ.

۱۱۱- حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَ ظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا

فَنُجِّى مَنْ نَشَاءُ وَ لَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ.

۱۱۲- لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِأُولَى الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَ لَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَ تَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَ هُدًى وَ رَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ.

واتا:

۱۰۹- (بلی:) ئه‌مه ریگای منه که من و په‌یره‌وانم به به‌سیره‌تیکی ته‌واوه‌وه هه‌موو خه‌لکی بو‌لای خوا بانگ ده‌که‌م، خوا پاک و بی‌خه‌وشه و منیش له موشریکان نیم.

۱۱۰- وه ئیمه به‌ر له تو بی‌جگه له پیاوانی له ئه‌هلی شاره‌کان که وه‌حیمان بو‌کردون، که‌سی‌کمان نه‌ناردووه، ئایا (دژانی تو) به‌زه‌ویدا نه‌گه‌راون تا سه‌ره‌نجامی ئه‌وانه‌ی به‌ر له‌وان بوون بینن که چیان به‌سه‌ره‌هاتووه؟ وه به‌راستی مالی ئاخیره‌ت بو‌خو‌پاریزان باشته‌ره، ئایا بیر ناکه‌نه‌وه؟!

۱۱۱- (په‌غه‌مبه‌ران له‌سه‌ر بانگ کردنی خو‌یان و دوژمنانیش له‌سه‌ر دژایه‌تی خو‌یان به‌رده‌وام بوون) تا ره‌وانه‌کراوه‌کان بی هیوا بوون و گومانیان کرد که (ته‌نانه‌ت ئه‌و چهند بر‌وادارانه‌ش) درو‌یان له‌گه‌ل کردون، له‌وکاته‌دا یارمه‌تی دانی ئیمه ده‌چی به‌هاواریانه‌وه‌وه‌هه‌ر که‌س که بمان ویستبا رزگارمان ده‌کردو سزادانی ئیمه له‌هو‌زی موجریم ناگه‌ریندریته‌وه.

۱۱۲- له‌سه‌ر به‌ه‌وری ئه‌وانه‌دا په‌ند وه‌رگرتن بو‌خواوه‌ن می‌شکه‌کان هه‌یه، ئه‌وانه چریکه‌ی به‌درو‌نه‌بوون، به‌لکو (وه‌حی ئاسمانی‌یه‌و) هاوده‌نگ له‌گه‌ل ئه‌وه، له‌پیش ئه‌و دایه (و له‌کتیبه‌ ئاسمانیه‌کانی پی‌شودا هه‌یه) و شه‌رح و راقه‌ی هه‌ر شتی‌ک (که‌پایه‌ی به‌خته‌وه‌ری ئینسانه‌و) رینوینی و ره‌حمه‌ته بو‌هو‌زی که‌بر‌واو ئیمان‌دارن.

راوەت و نوکته‌ی ورد و جوان جوان:

زیندوترین دەرسی پەندو عبیرەت وەرگرتن:

لە ئایەتی ۱۰۹ ی ئەم سوورەتەدا کە جیگای قسە لێ کردنی ئیمەیه، پیغەمبەری مەزنی ئیسلام راسپاردەیی، پەیدا کرد، کە ئاین و رەوشت و رییازو خەتی خووی نیشان بدا، ئەو یە خوا پێی فرموو: (بَلِّ رِیگاو رِیازی مَن ئەمەیه کە هەموو کەس بۆ لای خوا بانگ بکەم، خوای تاقانەو بیچون و بی هاوبەشە - قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُوا إِلَى اللَّهِ).

لە پاشان دەلی: مَن ئەم رِیگایەم نا ئاگایانەو لە روی تەقلیدەو نە گرتو تە بەر، بە لکو لە رووی ئاگایی و بە سیرە تەو یە، خۆم و پەیرەوانم هەموو خەلکی دنیا بۆ سەر ئەم رِیازە بانگ دە کەین (عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي)، ئەم رستە نیشان ئەدا کە هەر موسلمانیک پەیرەوی پیغەمبەرە، بە نۆبە ی خووی ئەبێ خەلک بۆ لای خواناسی و حەق خوازی بانگ بکەن، ئەبێ بە قسە و بە کردەو رِیگای خواناسین بە خەلک نیشان بدەن.

ئەم ئایەتە هەروا نیشان ئەدا کە رابەر ئەبێ ئاگاو بیناو خاوەن بە سیرەت بی و باش ئاگادار و وشیار و رِیگاناس بی، ئەنا ناتوانی خەلک رینوینی بکا بۆ لای حەق یا رزگار یان بکا.

لە پاشان بۆ تە ئکید رادە گەینی و دەلی: خوا یانی ئەو زاتە ی کە مَن خەلک بۆ لای ئەو بانگ دە کەم، پاک و بیخە وشە و لە عەیب و کەم و کۆری بەری و دورە (وَسُبْحَانَ اللَّهِ)، هەروا بۆ تە ئکید زیاتر دەلی: مَن لە موشریکان نیم و هیچ هاودەنگ و هاوردەنگی بۆ خوا دانانیم (وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ).

لە راستیدا ئەمە لە ئەرک و ئەسپاردە ی یە ک رابەری راستینە کە بە ئاشکرا بەرنامە و ئامانجی خووی جوان بە راشکاوی رابگەینی و هەم خووی و هەم

په‌یره‌وه‌کانی له‌یه‌ک به‌رنامه‌ی روون و دیاری کراو په‌یره‌وی بکه‌ن، نه‌ک هه‌ر کوڤ و تا‌قم و پۆلیک له‌به‌ر بی به‌رنامه‌یی و سه‌ر لیشواوی، به‌لایه‌دا برۆن و توشی که‌ند و کو‌سپ بین و خه‌لکیش مال و یران و لاری و هه‌ناسه‌ سارد ئاواره‌ بکه‌ن و به‌ کوشتیان بده‌ن.

قه‌راردانی ئه‌م ئایه‌ته‌ به‌ دوا‌ی ئه‌و ئایه‌تانه‌ی که‌ له‌ باب‌ه‌ت یوسف‌ه‌وه‌ن، ئاماژه‌یه‌ به‌مه‌ که‌ ریگا‌و ریازی پیغه‌مبه‌ریش له‌ هی یوسف‌ پیغه‌مبه‌ر جیا‌نیه‌، چونکه‌ یوسف‌ له‌ کونجی زیندانی‌ش هه‌میشه‌ خه‌لکی بو‌لای خواناسی بانگ‌ کردووه‌.

چونکه‌ هه‌میشه‌ نه‌زنان و بی‌ ناگایان ئه‌م ره‌خنه‌یان له‌ پیغه‌مبه‌ران هه‌بووه‌ که‌ بو‌چ ئه‌وانه‌ ئینسانن، بو‌چ ئه‌و ئه‌رک و ئه‌سپارده‌ گرینگه‌ نه‌خراوته‌ سه‌ر شانی فریشه‌و په‌ری، دیاره‌ له‌ روژگاری پیغه‌مبه‌ری ئیسلامیشدا ئه‌و جو‌ره‌ قسه‌و با‌سانه‌ هه‌بوو، ئه‌وه‌یه‌ لی‌ره‌دا قورئان وه‌لامی ئه‌و قسانه‌ی داوه‌ته‌وه‌و ده‌لی (ئیمه‌ هیچ پیغه‌مبه‌ری‌کمان به‌ر له‌ تو‌ نه‌ناردووه‌، مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ که‌ ئه‌ویش پیاوی بو‌وبی له‌ پیاوانی که‌ وه‌حیمان بو‌ناردون، که‌ ئه‌وانیش ئینسان و خه‌لکی ئاوا‌یی و شاره‌کان بو‌ون و مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى)، ئه‌وانیش وه‌کو خه‌لکی تر له‌م شارو ئاوه‌دانیا‌نه‌دا ژیا‌ون و ئینسانیشن.

ته‌عبیر به‌ (من اهل القرى) به‌ له‌ پیش چاو‌گرتنی ئه‌وه‌ که‌ (قریه) له‌ لو‌غه‌تی عه‌ره‌بدا به‌ هه‌ر ئاوا‌یی و شاریک ده‌وتری و له‌ راست (بدو) دایه‌ که‌ به‌ بیا‌وان ده‌وتری، ئه‌شگونجی له‌ زیمندا ئاماژه‌ به‌مه‌ بی که‌ پیغه‌مبه‌رانی خوا‌قه‌ت له‌ خه‌لکی بیا‌وان‌شین نه‌بو‌ون (هه‌روه‌ک هه‌ندی له‌ ته‌فسیرنووسان رایان‌گه‌یان‌دووه‌) چونکه‌ بیا‌وانگه‌ره‌کان زو‌ربه‌یان توشی نه‌زانی و دل‌ره‌شی بو‌ون و له‌ مه‌به‌ستگه‌لی ژیا‌ن و نیاز‌ی مه‌عه‌نوی که‌متر ناگادار بو‌ون.

راسته‌ له‌ حیجازدا عه‌ره‌بی بیا‌بانگه‌ر زو‌ر بو‌ون، به‌لام پیغه‌مبه‌ری ئیسلام له‌

شاری مه‌که که له‌و سه‌رده‌مه‌دا شاری گه‌وره‌و پر حه‌شیمه‌ت بووه له‌دایک بووه و گه‌وره بووه‌و هه‌روا راسته که شاری که‌نعان له‌راست میسر دا که یوسف له‌وئ حوکومه‌تی گرت‌ه ده‌س ئه‌ونه‌گرینگ نه‌بووه. جا هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که یوسف له‌بابه‌ت ئه‌و ده‌لی: (بدو)، به‌لام ده‌زانین که یه‌عقوب پیغه‌مبه‌ر و کوره‌کانی قه‌ت بیابانگه‌ر نه‌بوون، به‌لکو له‌شاری که‌نعاندا ژیاون.

له‌پاشان بو‌ئ‌وه‌ی ئه‌وانه‌تی بگه‌ن که سه‌ره‌نجامی دژایه‌تیان له‌گه‌ل تودا که بو‌لای خواناسی و خوا به‌یه‌ک زانی، بانگیان ده‌که‌ی و به‌و کافرا‌نه‌ی روژگاری خو‌ی راده‌گا‌و پیا‌ن ده‌لی چاک وایه‌برو‌ن و شوینه‌واری پیشینان و ئه‌وانه‌ی وا به‌ر له‌وان ژیاون سه‌رنج بدن و بروانن که چیان به‌سه‌ره‌هاتووه (ئایا ئه‌وانه به‌زه‌ویدا نه‌گه‌راون تا بینن و بزائن سه‌ره‌نجامی هو‌زی رابردو چلو‌ن بووه‌و چیان به‌سه‌ره‌هاتووه (أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ)، که ئه‌م سه‌یر و گه‌رانه به‌رووی زه‌ویدا و دیتنی شوینه‌واری رابواردوان و ویرانی کو‌شک و کاخ و کو‌خه‌کانی گوند و شار که له‌ژیر ئازاری خوادا کو‌تراون به‌سه‌ر یه‌که‌دا، باشترین ده‌رسه بو‌ئ‌ه‌وان و بو‌ئ‌یمه‌مانان، ده‌رزو په‌ندیکی زیندوووه‌و مه‌خسوس بو‌هه‌موو که‌سیش ده‌رک ئه‌کری و له‌ئاخریدا ده‌لی مالی ئاخیره‌ت بو‌برواداران باشتره (و لَدَا الْأَخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا)، چونکه ئیره‌مالیکه‌پر و ته‌ژیه‌له‌ده‌ردو رهنج و که‌ندو کو‌سپ، به‌لام ئه‌و لا‌په‌ره له‌خو‌شی و بیده‌نگی و شادی و هه‌میشه‌بیشه‌و بی‌برانه‌وه‌یه، به‌لام ئیره‌له‌برانه.

له‌ئایه‌تی ۱۱۱یشدا ئاماژه به‌یه‌کی له‌په‌سه‌ت‌ترین و ته‌ژی له‌ئا‌ژاوه‌ترین سه‌رده‌می ژیا‌نی پیغه‌مبه‌ران ده‌کا‌و ده‌لی: پیغه‌مبه‌رانی خوا له‌سه‌ر بانگ کردنی خه‌لک بو‌لای خوا هه‌روا سو‌ربوون و هو‌زه لا‌ری و سه‌رکیشه‌کانیش هه‌روا له‌سه‌ر دژی و دژایه‌تی خو‌یان به‌رده‌وام بوون، تا ئه‌و شوینه‌ی که پیغه‌مبه‌ران له‌وانه‌هیوا بر

ده‌بوون و ته‌نانه‌ت وایان ده‌زانی ئەو چهند که‌سه‌ی خو‌یان به‌ پروادار نیشان داوه
 درو‌یان کردووه‌و به‌ رواله‌ت خو‌یان به‌ پروادار داناوه‌و ئەوانه‌ له‌ ریبازی ده‌عوه‌تی
 خو‌یاندان ته‌نیا بال‌ن و که‌سیان له‌ گه‌لدا نیه‌. جا له‌و سه‌رده‌مه‌دا که‌ له‌ هه‌موو شتیک بی
 هیوا ده‌بن، یارمه‌تی و سه‌رکه‌وتن له‌ لایه‌ن خواوه‌ ده‌گا به‌ هاوارو بانگیانه‌وه‌و خوا
 ده‌لی: هه‌ر که‌سیکیش بمان ویستباو به‌ شیاویشمان بزانییا رزگارمان ده‌کردن حت‌ی
 إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَ ظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّي مَنْ نَشَاءُ و له‌
 ئاخیریدا ده‌لی: (ئازارو عه‌زاب‌دانی ئیمه‌ له‌ هو‌زی تاوانبارو موجریم
 ناگه‌ریندریته‌وه‌و به‌رپه‌رچ نابیته‌وه‌ (وَ لَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ).

ئهمه‌ سوننه‌تیکی خوداییه‌ که‌ تاوانباران دوا‌ی پاداگرتن و سوربوون له‌سه‌ر
 کاری خو‌یان و به‌ستنی ده‌روازه‌کانی رینوینی به‌سه‌ر خو‌یاندان به‌ کورتی بلین:
 دوا‌ی ته‌واو کردنی به‌لگه‌ سزای خوا به‌ په‌له‌و به‌ له‌ز ده‌گاته‌ سه‌ریان و هیچ که‌سیش
 ناتوانی به‌رپه‌رچی بداته‌وه‌.

له‌ راوه‌ت و رافه‌ کردنی ئەو ئایه‌ته‌دا که‌ ئایا رسته‌ی (ظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا)، له‌
 باب‌ه‌ت چ که‌سانیکه‌وه‌ قسه‌ ده‌کا، له‌ نیوان ته‌فسیر نووساندا دژایه‌تی هه‌یه‌و قسه‌
 زۆره‌.

ئهو‌ی راما‌ن گه‌یاند، ته‌فسیریکه‌ زۆربه‌ی زانا‌گه‌وره‌کانی ته‌فسیری قورئان،
 هه‌لیان بژاردووه‌و کورته‌که‌ی ئهمه‌یه‌ که‌ کاری پیغه‌مبه‌ران ده‌گه‌یشه‌ شوینی که‌
 گومانیان ده‌کرد خه‌لک به‌ تیکرا ئەوان به‌ درو‌زن ده‌زانن، ته‌نانه‌ت
 پرواداره‌کانیش یان له‌سه‌ر پروای دینی په‌راسته‌نه‌ده‌زانی.

هه‌ندیکیش لایان وایه‌ فاعل (ظنوا) پرواداران، یانی که‌ندو کو‌سپ ئەوه‌نده‌ زۆر
 بوو که‌ پرواداران وایان بیر ده‌کرده‌وه‌، نه‌کا به‌لینی یارمه‌تی و سه‌رکه‌وتنی که‌
 پیغه‌مبه‌ران به‌لینیان داوه‌ وانه‌بی و نه‌یه‌ته‌دی؟! دیاره‌ ئەو جو‌ره‌ دوودلیانه‌ له‌ نیو

موسلمانان ئەوێه دور نیه.

هەندی دیکه وتویانه (پێغه‌مبەرانی‌ش به‌شەر بوون، له‌ کاتی ته‌نگانه‌دا که چاره‌یه‌ک نه‌ده‌ماو هه‌موو ده‌روازه‌یه‌کیان به‌سه‌را، دا داخراو ده‌هاته به‌رچاو، دادو هاوارو ناله‌نالی بی تابشتی بروادارانیش ئەوێه تر زو‌رو سه‌ختی بو پێغه‌مبهران ده‌هینا، به‌لێ ئا له‌ هه‌ل و مه‌رجیکی وادا له‌سه‌رده‌میکی ناپایه‌داردا به‌ پێ س‌روشتی به‌شهری، بی ئیختیار ئەم بیر به‌ می‌شکیاندا تی ده‌په‌ری که نه‌کا به‌لینی سه‌رکه‌وتن به‌دی نه‌یی، یا به‌لینی سه‌رکه‌وتن مه‌شروت به‌ شه‌رایه‌تی بی که نه‌هاتبێته‌ دی، به‌لام زو‌ر زوو ئەم بیر له‌ می‌شکیان ئەچووه‌ ده‌ری، و به‌رقی هیوا له‌ دل و می‌شکیاندا گزینگی ئەداو دوا به‌ دوا‌ی ئەوه سه‌ره‌تای سه‌رکه‌وتن، خو‌ی ده‌نواندو به‌لگه‌ش بو ئەم لیکدانه‌ویان له‌ ئایه‌تی ١١٤ سووره‌تی به‌قه‌ره، وه‌رگرتوو (... حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ)، هۆزه پ‌یشینه‌کان وه‌ها ده‌که‌وته ته‌نگانه‌وه‌و موچورکی له‌رزو تاوتوی ئەوانی دانه‌گرت تا ئەو شوینه که پ‌یغه‌مبهره‌کانیان و خودی ئەوانه‌ی بر‌وایان به‌وان هینا بوو، یه‌ک ده‌نگ هاواریان ده‌کرد: کوا یارمه‌تی دانی خوا، به‌لام وه‌لامیان پ‌ی ئەدراوه که یارمه‌تی دانی خوا نی‌زیکه: (أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ). به‌لام ئیمام فه‌خری رازی له ته‌فسیری که‌بیریدا دوا‌ی گیرانه‌وه‌ی ئەم بیرورایه ئەمه به‌ دور ده‌زانی.

ئاخرین ئایه‌تی ئەم سووره‌ته نی‌وه‌روکی زو‌ر جامعی هه‌یه که گشت قسه‌و باسی که له‌م سووره‌ته‌دا رابورد زو‌ر کورت و پ‌رو ف‌شورده له‌وا کو‌کراوه‌ته‌وه که له‌ به‌سه‌ره‌اتی یوسف و براکانیدا و هه‌روا له‌ هی ئەنبیا و پ‌یغه‌مبهرانی رابوردو و هۆز و نه‌ته‌وه‌ی بر‌وادر و بی باوه‌ر ده‌رس و په‌ندی گه‌وره بو گشت زانایان هه‌یه (لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولَى الْأَلْبَابِ)، ئاوینه‌یه که ئەتوانین له‌و دا هوی سه‌رکه‌وت، تیشکان، کامه‌روایی، ناکامی، به‌خته‌وه‌ری و بی به‌ختی، سه‌ر به‌رزی و

خواری، بە کورتی بیژین: ئەوانە ی وا لە ژیاڵی ئینسان و ئەزاندا بایە خدارە و ئەوێ بی بایە خە لەوەدا بی بینن، ئاوی ئەیه که کاکل و مەغزی هەموو ئەزمونیکی نەتەو، پیشووەکان و رابەرانی گەورە و مەزن لەودا دیتە بەرچاو، ئاوی ئەیه که دیتنی ئەو تەمەنی کورتی هەر مەروڤیک بە ئەندازە ی تەمەنی تەوای مەروایەتی درێژ دەکاتەو!

بەلام تەنیا مێشکداران و خاوەن مەغزو ئەندیشه‌کان ئەتوانن ئەم نەخشە عیبرەت هینەرە لەم ئاوی ئەدا بینن و پەندی لێوەربگرن.
لە دوا ی ئەو دەلی: ئەوێ و ترا ئەفسانەیه‌کی سازدراو یا چیرۆکی خەیاڵی و دروین نەبوو (ما کان حەدیثاً یُفترى).

ئەم ئایەتە که بو تۆ بە خەلات هاتوو و پەردە ی لەسەر رووی مێژو ی راست و دروستی رابوردوان لاداو، سازدراو ی بیرو مێشکی تۆ نیە، بەلکو وەحی یه‌کی گەورە ی ئاسمانیە که پەراوێ راستەکانی پیشو دەسەلمینی و شایەدی لەسەر راستی و دروستیان ئەدا (وَ لَکِنْ تَصْدِیقَ الَّذِی بَیِّنَ یَدَیْهِ) و ئەوێ مەروڤ نیازی پێیه‌تی و لە بەختەوهری و پێگە یشتنی ئینساندا سەرکاری هەیه، لەم ئایەتەدا هاتوو (و تَفْصِیلَ کُلِّ شَیْءٍ). جا هەر لەبەر ئەمە هو ی رینوینی یه، بو لیکۆلەران و مایه‌ی رەحمەتیشە، بو هەموو ئەو که سەنە ی بر وادی (و هُدًی و رَحْمَةً لِّقَوْمٍ یُّؤْمِنُونَ)، ئەو ئایەتەو که ئەمە دەیه‌وی بەم نوکته‌ گرینگ و وردو جوانه‌ ئیشاره‌ بکا که داستانگەلی ساخته‌گی جوان و دلروین، زۆرە و هەمیشە لە نیوان هەموو نەتەو یه‌ کدا چریکه‌ و ئەفسانە ی خەیاڵی مێشک راکیش زۆر بوو، نەو که کەسی وا بزانی بەسەر هاتی یوسف یا بەسەر هاتی پیغه‌مبەرانی تر که لە قورئاندا هاتوو، لەو چەشنه‌یه‌.

گرینگ ئەمەیه که ئەم بەسەر هاتە پەند هینەر و تەکان دەرە، هەموو عەینی واقعین

و کە مەترین لاریی لە واقعییەت و عەینیەتی دەرەوایی لە و دانیه و جا هەر لە بەر ئەمە شوین دانانی ئەو لە سەر خەلک زۆر زۆرە.

چونکە ئەزانین ئەفسانەی خەیاڵی هەرچەندە سەرنج راکێش و تەکان دەورێک و پێک کرابن، شوین دانانی ئەوانە لە راست بە سەرھاتیکی راستەقینەدا زۆر کەمە، چونکە:

۱- کاتی کە بیسەر یا خوینەر بە جیگای بزوینەرترینی باسی چریکە کە دەگا و خەریکە تەکانی بخوا، لە ناکاو ئەم بەرقە لە میشکیدا ئەدرەوشیتەو کە ئەمە لە خەیاڵ و گومانێ زیاتر نیە!

۲- ئەم بە سەرھاتانە لە راستیدا بەیانکەرەوی بیرورای داڕژێنەری ئەوانە، ئەو کە شیرە ییرو هزر و ویستەکانی خۆی لە قال و کردەوی قارمانانی داستاندا دەنوینی، جا لە بەر ئەمە شتی لە بیرو هزری یەک مرو زیاتر نیە.

ئەمە لە گەڵ یەک راستەقینەی عەینی زۆر جیاوازی ناتوانی زیاد لە پەند و مەوعیزە ییژەری ئەو بووبی، بەلام میژووی واقعی ئینسانەکان وانیە، ئەمە زۆر پڕ بەرو بە پیت و بەرە کە تەویریگا نیشانەدەرە.

ئە ی پەرەدگاری دەھندەو دلاواو دلاوین چاوی بیناو گوئی ژنەواو دڵ و میشکی زانامان پێ بدە، تا بتوانین لە بە سەرھاتی پیشیناندا ریگای رزگاری خویمان لە کەند و کوۆسپ و ئاژاو یە ک کە تییدا نوqm بووین پەیدا بکەین.

ئە ی خوای دەھندە چاوی تیژبینمان بدە، تا سەرەنجامی ژیاڵی هۆز و نەتەو گەلی کە دوا ی سەرکەوت لە بەر دژایەتی کردن لە گەڵ یە کداو لە یە ک جیا بوونەو، گیرۆدە ی دەردناکترین تیشکان بوون، ببین و بە ریگای ئەوانەدا نەروین.

خودایا دڵ و دەرونی و امان بدەری کە پێ بنین بە سەر دیو و درنجی نەفساو

مه‌عریفه‌تی و امان بده‌ری، که ئه‌گه‌ر سه‌رکه‌وتین بادی هه‌وا نه‌بین و له‌خۆمان نه‌گۆرددرین، وه‌گۆزه‌شت و لی‌بوردنی و امان پی‌بده‌که‌ ئه‌گه‌ر یه‌کێ دیکه‌ باشتر له‌ ئیمه‌ کار و خزمه‌ت ده‌کا، به‌وی‌بسی‌یرین، جا ئه‌گه‌ر ئه‌مانه‌مان پی‌لوتف بکه‌ی ئه‌توانین به‌سه‌ر هه‌موو ته‌نگ و چه‌له‌مه‌یه‌ کدا زال بین و چرای دۆستی و برایی و یه‌کیه‌تی و سه‌رکه‌وتن و نوری قورئان و ئیسلام له‌ دل‌ماندا هه‌لکه‌ین و نه‌یه‌لین بکوژیته‌وه‌.

سه‌رچاوه‌: بو‌ته‌ رجهمه‌ و ته‌فسیری قورئان به‌زمانی کوردی و سه‌رچاوه‌ بو‌ ته‌رجهمه‌ و ته‌فسیری سوره‌ی یوسف: المصحف المفسر - ته‌فسیری جواهر: ته‌نئاوی - ته‌فسیری که‌شاف - ته‌فسیری ته‌به‌ری - ته‌فسیری کشف الاسرار. ته‌فسیری ارشاد العقل السليم الى مزايا القرآن الكريم - ته‌فسیری گازر - ته‌فسیری نمونه - ته‌فسیری المنار - ته‌فسیری مصطفى‌المراغی - ته‌فسیری روح المعانی - ته‌فسیری ابن‌کثیر - فه‌تح‌القدیر - ته‌فسیری قرطبی - ته‌فسیری جلالین - ته‌فسیر الدر المنثور - ته‌فسیری غرائب القرآن - ته‌فسیری صابونی - ته‌فسیری مفاتیح‌الغیب - الاتقان فی علوم القرآن به‌عربی و فارسی - کلمات القرآن تفسیر و بیان - قرآن کریم ته‌فسیر و بیان مع اسباب‌النزول - ته‌فسیری فی ظلال القرآن - ته‌فسیری زین‌العابدین راهنما (شه‌بۆل).

THE INTERNATIONAL JOURNAL OF KURDISH STUDIES, VOL 12, NOS. 1 & 2, 1998

Book Reviews

Al-Quraan al-Karim, ba tarjama-ye Kurdi (The Holy Koran with Kurdish Translation), translated by Muhammad Salih Ibrahim. Calligraphy by Uthman Taha. Ramadan Ghom, Iran: Second Division of the Islamic Guidance Organization, 1417 A.H. (Winter 1997). 1204 pp. (Available from SDIGO, Saziman-e Tablighat-e Islami, Stad-e 2, P.O. Box 937-37185, Ghom, I.R. Iran)

Now the Koran is also in Kurdish. Apparently the competition between religion and politics in our time was not far from the minds of the editors of the newly printed Koran, which was translated into Kurdish in the holy city of Qum, Iran. The event was celebrated, but cautiously and locally as is everything else concerning the Kurds. The epilogue confirms in clear-cut phrases the importance of the Kurdish translation in strengthening Islam among the Kurds. The main reason, or pretext, supplied by the editors is the existence of the Bible in Kurdish.

چلۆن بوو دەسەم دایە وەرگیرانی قورئان بە

زمانی کوردی

دەبی بلیم: لە ساڵەکانی ۱۳۳۶ هەتاوی تا ۱۳۴۰/۶/۲۵، دواى ئیجازە وەر گرتنی مە لایەتی، لە شاری مەهاباد، لە خانە قای نەهری شەمزینی بوومە ئیمامی جوعە و جەماعەت و مودە ریزی ئەوێ و دەرسی فەقیانیشم دادەدا و دواى ئەوێ لە تاران لەوێ زارەتی زانین و فێرکردنی عالی شادەى مودە ریزی و ئیفتام وەرگرت، لە سالی ۱۳۳۷ تا ۱۳۴۰/۷/۲۵ لە فێرگەى مزگەوتی سوریش بوومە، مودە ریس و لە هەمان کاتدا لە فێرگە کانی ناوەندی مەهاباد، بەمێرەندالان و لاوان دەرسە دەوت و ئیوارانە، دواى نوێژی عەسر لە خانە قای نەهری مەوعیزەم بۆخە لک دەکرد و دوسێ ئایەتی قورئانم وە ک گولبێژ لە بەردە کرد و واتاو تەفسیرە کەیم، بۆبەیان دەکردن، ئەم هە لێاردنی ئایەتە و واتاکانی، وە ک جۆرێ فیشن بەندی، کۆم کردبوونەو، تالە ۱۳۴۰/۶/۲۵ کە لەریگای تاقی کردنە وە، چومە زانکۆی ئیلاهیات و مە عارفی ئیسلامی لە تاران، دواى وەرگرتنی فەوقی لیسانس (مە جستیر) و خویندنی دەورەى تەحقیقات عالی و دوکتوری، کە دە گە رام بولیکولینە و نویسنی تیزو پایان نامە کەم، لە پەراوێ خانە کانی زانکۆ و تاران چاوم بە تەفسیری زۆر کەوت کە زانایانی سوننی نویسی بویان، منیش دەستم کرد بە تەرجەمەى قورئان بە زمانی کوردی و تە واوم کرد. بە تاییبەت کە فیشن بەندی یە کانیشم هەر لا مابون، بە لام دەبی بلیم سێ روداو، لە بیرم دابو، کە هەمیشە دنەى دەدام تا ئەم کارە راپەڕینم،

۱- کاتی لە مەهاباد لە سالی ۱۳۲۶ و ریکەوتی ۱۹۴۶ ی زاین، چاوم پیکەوت کە روژنامە و سی پارهیی زۆر، کە بە زمانی کوردی بون و لە ماله پیشەوا و مالانی دیکە هینایابویانە، چوارچرا و نەوتیان بە سەردا کردو جندرمەى حەمەرەزا پە هلهوی سوتاندیان، من لە سەرەتاو، وام دەزانی ئەوێ دوژمنی یە، لە گەل پیشەوا، دواى بۆم رون

بووه‌ئهو، کاره‌ دزیوه، دوژمنی‌یه، له‌ گه‌ل‌ زمانی‌ کوردی.

۲ - له‌ کاتی‌ فه‌قی‌ به‌ تیمدا‌ له‌ ئاوا‌یی‌ یه‌ ک، بو‌ ده‌ سنو‌یز‌گرتن‌ چومه‌ سه‌ر‌چومه‌ له‌ ئاوی‌ به‌ردی، ته‌ ماشام‌ کرد، مریش‌کی‌ک، هه‌روه‌ ک‌ شیت، خوی‌ ق‌ژده‌ کرد و هه‌روه‌ ک‌ گول‌وله‌ توپ‌ خوی‌ ده‌دا‌ به‌ نیو‌ در‌ ودالی‌ ده‌م‌ ئاوه‌ که‌وه، وام‌ زانی‌ مارو‌جرو‌جانه‌ وه‌ری‌ خزو‌ک و بزور و بزوک، جوجه‌ له‌ کانی‌ گرتووه‌ و ده‌بخوا، چه‌ن‌ خرکه، به‌ردم‌ هه‌ل‌گرتووه‌ و توند‌ چومه‌ ده‌م‌ ئاوه‌ که، ته‌ ماشام‌ کرد، واجوجه‌ له‌ کانی، له‌ نیو‌ئاوه‌ که، مه‌لی‌ ده‌ کەن، له‌ وه‌س‌رده‌ مه‌دا، وام‌ ده‌زانی‌ خاوه‌نی‌ ئه‌م‌ مریش‌که، کاری‌کی‌ ناسروشتی‌ و ناخو‌رس‌کی‌ کردوه، دوا‌یی‌ زانی‌م، وه‌ئهو‌ی‌ فیر‌ کردم، که‌ خو‌ینده‌وارو‌ خاوه‌ن‌ قه‌له‌م‌ ئه‌ گه‌ر‌ بتوانی‌ شتی‌ بنوسی‌ یا‌ بلی، ده‌بی‌ به‌ زمانی‌ زگ‌ ما‌کی‌ و دای‌کی‌ خوی‌ بلی‌ یا‌ بنوسی، ده‌نا‌ ئه‌ گه‌ر‌ کورد، بی‌ مه‌به‌ستی، به‌ عه‌ره‌بی‌ یا‌ فارسی‌ یا‌ به‌ تور‌کی‌ بیلی‌ و بی‌نوسی، وه‌ ک‌ ئه‌و‌ مامرو‌ مه‌ری‌ به‌ سه‌ردی‌ و خیری‌ به‌ ره‌ه‌ مه‌ که‌ی، بو‌ نامو‌ و بی‌گانه‌ ده‌بی. جا‌ هه‌ر‌ له‌ به‌ر‌ ئه‌مه‌ به‌ که‌ نیشتمان‌ ویست و دلس‌وز‌ حاجی‌ قادری‌ کو‌یی‌ به‌ شی‌عر‌ فه‌رمویه‌ تی:

وه‌ ک‌ مریش‌کی‌ک‌ که‌ به‌ختی‌ نه‌هینی‌ بێ‌تو‌ جو‌جکه‌ی‌ مراوی‌ هه‌ لینی‌
هه‌ر‌ بگاته‌ که‌ ناری‌ جو‌گه‌ له‌ یه‌ ک نایه‌ ته‌ شو‌ینی، بمری‌ جو‌ج‌ه‌ له‌ یه‌ ک
ئه‌م‌ له‌ وش‌کانی‌ ئه‌و‌ له‌ ناو‌ئاوه تی‌ ده‌ گ‌ا... درانی‌ پی‌ ماوه

۳ - له‌ وه‌س‌رده‌ مه‌ی‌ که‌ له‌ زان‌کو، خه‌ری‌کی‌ لیک‌و‌لینه‌ وه‌ و تیز‌نوس‌ین‌ بوم، کتیبی‌کم‌ دی‌ که‌ نوی‌سی‌ بویی، له‌ کاتی‌ خو‌یدا‌ (مارتین‌ لو‌تیر) ئین‌خیلی‌ هی‌نا‌ بووه، سه‌ر‌ زمانی‌ ئه‌لمانی، که‌ شه‌ کان، بیانویان‌ پی‌گرت‌ که‌ تو‌چ‌لو‌ن‌ ئین‌جیل، که‌ لامی‌ خوات‌ هی‌ناوه‌ ته، سه‌ر‌ زمانی‌ ئه‌لمانی، قسه‌ی‌ خوا‌ له‌ کو‌ی‌ و قسه‌ی‌ مرو‌ف‌ له‌ کو‌ی، ئه‌م‌ کاره‌ کو‌فره‌ و مارتین‌ لو‌تیریان‌ سوتاندو‌ کوشتیان، به‌ لام‌ ئه‌لمانی‌ه‌ که، که‌ له‌ گه‌ل‌ ئین‌جیل‌ لیک‌درا‌بو، نه‌یان‌ و یرا‌ له‌ نیوی‌ به‌رن، له‌ ئاکامدا، که‌ له‌ ئه‌لمان، چاپ‌خانه‌ په‌یدا‌ بو، ئه‌و‌ ته‌رجه‌مه‌ی‌ ئین‌جیله‌یان‌ به‌ زمانی‌ ئه‌لمانی‌ له‌ چاپ‌ دا، ئه‌و‌ کتیبه‌ نوی‌سی‌ی‌، له‌و‌ سونگه‌وه‌ زمانی‌ ئه‌لمانی‌ بو‌ به‌ زمانی‌ دین، بو‌به‌ زمانی‌ تیک‌نیک‌ و بو‌به‌ زمانی‌ علیم‌ و سه‌نعه‌ت، منیش‌ ئه‌و‌سی‌ مه‌به‌سته‌ی، که‌ له‌ سه‌ره‌وه، رام‌ گه‌یاندن، دنه‌ی‌ دام‌ و قور‌ئانم‌ هی‌نا‌یه‌ سه‌ر‌ زمانی‌ شیرین‌ و ته‌رو‌ پاراوی‌ کوردی، تا‌ قور‌ئان‌ بیه‌ته‌ پشتیوانی‌ زمانی‌ کوردی‌ و دژ‌ و دوژمنانی‌ کورد، نه‌و‌یرن‌ بی‌

سو تێن و زمانی کوردی، وه نوسه روشاعیری کورد، بوخوین و زمانی کوردی گه‌شه بکاو به لکو بیته زمانی عیلم و زانین و بیته زمانی تیکنیک و زمانی سه‌نعت، به هیوای ته‌وروژه، به کوردی و به کورتی بلیم: به وه‌ویایانه، قورئانم به‌ته‌واوی به زمانی کوردی ته‌رجمه و ته‌فسیرکرد، تا چاوم کرده‌وه، وه کاری ته‌رجمه‌وه ته‌فسیری قورئانم ته‌واوکرد، شورشی گهلانی ئیران سه‌رکه‌وت و کتیی زور، له ولاتانی ئیسلامیه وه، هاته تاران و له نومایشتگه، نیشانیان ده‌دا و منیش له‌وی ته‌فسیر گه‌لی، وه ک ته‌فسیری جه‌واهیر (ته‌تاوی)، ته‌لمه‌نار، قورتویی، ته‌لمراخی و... ده‌س که‌وت و جارێکی دیکه، وه‌رگێڕ دراوه که‌م، له‌به‌ر ته‌وه ته‌فسیرانه ویرستار کرد و له‌بن هه‌ندی واتای ئایه‌ته‌کان، نیوی ته‌فسیره که‌م بو‌سه‌ر چاوه، ده‌نوسی و ته‌وسا به (ئای بی‌ئیم) پیت چنیم کرد و دامه ده‌س ته‌راح و گرافیک‌ساز و به‌ویته‌ی قورئانی هینراوه سه‌ر زمانی کوردی، بو‌ی‌ساز کردم، تا له چاپی بده‌م، هه‌ندی کوردی پو‌لدار، له‌وانه‌ی که‌ خو‌یان دو قامک له‌ خوار ئیمامی ره‌بیانی ده‌زانی، له‌ تاران ده‌هاته‌نه، دیده‌نیم و منیش پیشیارم پ‌ی ده‌کردن، تا به‌ لکو به‌ خیری خو‌یان له‌ چاپی بده‌ن، هه‌رچی به‌ گو‌یم دا، ده‌ خو‌ندن، که‌ براچا‌بن ته‌مه. وه‌کو پارچه‌فروشی، فه‌رش فروشی، قه‌ندو چا‌فروشی خیری ته‌نیو‌زانی و مالیشی بو‌ئیه، تێدا‌یه، ئیه‌ بچن و پرسیار بکه‌ن، روژنییه له‌ تاران قورئان به‌ ته‌رجمه‌ی فارسی یا بی‌ته‌رجمه‌مه، له‌ چاپ نه‌دری، دیا‌ره ته‌گه‌ر خیری مالی و دنیا‌یی تێدا نه‌بی، ته‌وانه، ته‌و کاره‌ناکه‌ن، دل‌نایان، چون یه‌ که‌ مجاره، که‌ له‌ ئیران قورئان به‌ زمانی کوردی چاپ ده‌بی، فروشی زور ده‌بی و خیری مالی و دراوی بو‌ئیه زور ده‌بی، سه‌ره رای خیری دینی و خزمه‌ت به‌ فه‌ره‌نگ و زمانی کوردی، فایده‌ی نه‌بوو، ده‌یان وت: ئیمه‌ تائیتسا کاری فه‌ره‌نگیمان نه‌ کرده‌وه، ده‌ترسین زیانی مالی بکه‌ین.

دونیر donery زاناو بی‌روردی ئوروپایی ده‌لی اگرینگترین هو که‌ ئوروپا به‌ نیوی کیانی موته‌جانیس و شویتدانه‌ر، که‌ به‌ خویتداهات و ده‌رکه‌وت و سه‌رکه‌وت به‌ مجوره بوون: ۱- هه‌بونی زمانی لاتین ۲- ته‌ده‌بیاتی کون ۳- روناک بیران یا ئیتیلجنسیا، که‌ له‌ سه‌ده‌ی سپرده‌ی زاینی یه‌وه، له‌ زانکوکانی هاوویته‌ ده‌سیان کرد، به‌ ده‌رس و وانه‌ گوته‌وه. منیش دیتم زمان و شیعری عه‌لی عه‌ریری و حه‌ کیم ته‌حه‌مدخانی، مه‌لای

جزیری و بیسارانی و حە کیم مەوله‌وی کورد و حاجی قادرو... زاناو نوسەر و مامۆستای دەرس بیژی زانیگه‌و زا کۆمان هه‌یه، قورئانم هه‌ینایه‌ سەر زمانی شیرینی روژباوی کوردی، تازمانی کوردی بیهته، زمانی قورئان و له‌ نیو خه‌لکدا قیداسه‌ت په‌یدا پکاو که‌س نه‌ویری زمانی کوردی قه‌ده‌غه‌ بکاو ئه‌وانه‌ی هوگری قورئانن له‌ ریگای قورئان خویندنه‌وه، باشر هوگری زمانی شیرینی کوردی بین و له‌و ریگا یه‌وه، زیاتر په‌ر به‌ زمانی کوردی بدری.

دوای پرس و راله‌ گه‌ل دوستان وه‌ختی چاوپیکه‌وتنم له‌ گه‌ل ئاغای په‌هلبود، زاراوی حه‌مه‌ره‌زا شاو وه‌زیری فەرهنگی ئه‌و سهرده‌م، وه‌رگرت و قوئانه‌ کوردی یه‌ که‌ی خۆم و کتییی که‌ دوکتور سه‌عیدخانی کوردستانی ئینجیلی وه‌رگیرا بووه‌ سهر زوانی کوردی که‌ له‌ سالێ ١٣٠٩ هه‌تاوی کلێسه‌ی له‌ شه‌قامی قه‌واموسه‌لته‌نه‌ له‌ تاران به‌ ناوی مزگانی نه‌زانی به‌ کوردی بو‌ی چاپ کردبو و پێشه‌کییه‌ کی وردی پرواتای به‌ فارسی بو‌نوسیوو بردم و چومه‌لای په‌هلبود، له‌ پێشدا ئینجیله‌ کوردی یه‌ که‌م داده‌سی و پیم‌وت:

ئه‌مه‌ کلێسه‌ له‌ چاپی داوه‌، دیاره‌ خه‌لکی کورد، که‌ ئه‌مه‌ بخوینێته‌وه‌، هو‌ گری بو‌ دینی حەزەرەتی عیسا په‌یدا ده‌ کا، منیش قوئانم هه‌تاوه‌ ته‌ سهر زمانی کوردی تا خه‌لکی باشر له‌ قورئان حالێ بین و له‌ سهر دینی خویان زیاتر سوربن، په‌هلبود، فره‌ به‌ پله‌ چاویکی به‌ سهر، پێشه‌کییه‌ که‌یدا، گیراوه‌ ماشای کوردی یه‌ که‌یشی کردو دایاو قورئانه‌ کوردی یه‌ که‌ی لیوه‌رگرتم و ته‌ماشای کرد له‌ پاشان، له‌ سهر میزی به‌رده‌می خو‌ی دایاو منیش و ئم بو‌ی هاتوم لوتف بکه‌ی بو‌م له‌ چاپ بدەن، له‌وه‌ لāmدا وتی: ئیمه‌ ناتوانین قورئان به‌ کوردی له‌ چاپ بدەین، چونکا کوردی گویشه‌ (: بن‌زاره‌) ئه‌ گهر قورئان به‌ کوردی له‌ چاپ بدری و بلاو بیته‌وه‌، کوردی پره‌یزو قه‌وی ده‌بی و ئه‌وه‌یش زه‌ره‌ر و زیان به‌ زمانی فارسی ده‌ گه‌یننی و هه‌رچی شیرو ریویم بو‌هه‌ینایه‌وه‌ که‌لکی نه‌بوو به‌ دل ساردی له‌ لای هه‌ستام و لیمدارویشتم.

شوکر بو‌خوا به‌ پێی په‌روه‌نده‌ی کلاسه‌ ٤٨١/٤/٨٢ و ژماره‌ی دادنامه‌ی ٢٥٦ شوعبه‌ی ٣ دادگای ته‌جدید نه‌زه‌ری ئوستانی تاران له‌ ١٣٨٥/٦/٧ هه‌تاوی مه‌ته‌ئید نه‌زه‌ری کارناسی ره‌سمی وه‌زاره‌تی دادگوسته‌ری (عه‌لی بیانی فره‌)، ریشه‌ی کیب و

کێتێب داری و بە ریعایەتی مەوازینی شەرعی و قانونی و تەشریفاتێ دادرەسی بە ئیستینادی ماددە ٣٥٨ قانونی دادگای بە دەوی ستادی مەنتەقە ٢ سازمانی تەبلیغاتی ئیسلامی مەحکوم و رای قەتعی دراو و جێی قسە نەماوە. جێی ورد بونەو یە کە کارناسی (عەلی بیانی فەر) لە راپورتی ٨١/١٠/٣ خۆیدا، بە پێی نامە ی ژمارە ی ٣/٢٣٥١٣ مۆرە خە ی ٧٩/٥/٢٠ کە تاریخی ئیمزاکە ی ٧٩/٧/٢٦ یە کە لە لایەن سازمانەو بە تیراژی ١٠٠٠٠ دانە ئیجازە ی چاپی ئە و قورئانە کوردی یە بە بلاوکی ئاداب لە چاپخانە ی جیهان لە مەشەهەد، ئە ملالولا دراو، هەر و رای گە یاندووە کە غەیرە مۆجاز لە چاپخانە ی پیروز و هەندێ کەس لە م لا و لا و لا لە چاپ دراو و لە جە لە سە ی ٨١/٩/٢٥ لە قوم ئە وە یان راگە یاندووە و کارناس رایگە یاندووە ئە و قورئانە بە زمانی کوردی ٤ جار لە تیراژی ٥٠٠٠ و ٣ جار لە تیراژی ١٠٠٠٠ جە لدا، کە بە تیکر لە ٥٠٠٠٠ نۆسخە لە چاپ دراو و سازمان مە جبور بوو بە پێی سە نە دی کە تێی دیان بە و پەنجارە ژار چاپ کراوە دا بنی و هەر وە ها کارناسی ناو براو ئە وە کە واتای ئایە تی ٦ سۆرە ی مائیدە لە بابە ت وضو و دە سنۆی ژە وە لە چاپی ئە وە ل بە پێی بیروبووای مۆتەر جیم ئاغای دوکتور محە مە د صالح ئیبراهیمی (شە پۆل) ئوستادی زانکۆ ی تاران کە ئە هلی تە سە نونە، لە چادر او وە لە چاپی دوە مە دا، واتا کە ی گوێر دراو و لە گە ل چاپە کە ی ئە وە ل یە ک ناگری تە وە مافی وێرا ستاران نە بوو کە خویان بە ناو بە مۆحە قیق داناو، ئە وان، نە شەر عە ن نە قانونە ن حە قی دە سکاری واتای ئە و ئایە تە یان نە بوو و لە باتی ئە وە خویان بە شیو ی بیرو رای خویان قورئانیان تە رجە مە بکردایێ نە ک دە س لە سەر مایە ی فیکری مۆتەر جیم بە دن. عە لی بیانی فەرکاناسی رە سمی وە زارە تی دادگۆستە ری ریشتە ی کتێب و کتێب داری ٨١/١٠/٣ ژمارە ی نامە ٨١/٥٤ مۆر و ئیمزا.

دیتم ئە و هە موو زە حمە تە م کێشاو و دراوم تیاخەر ج کردو، کە چی لە سەر دە ستم هەر و ماو، شە ویک لە شە وانی هە ینی، دە سنۆی ژم گرت و دە ستم کرد بە نوێژ کردن و پارانە وە لە خوا، و تە م: خوا بە ئە گەر ئە م تە رجە مە و تە فسیرە، بە زمانی کوردی بۆ نە تە وە ی بە شخو راوی کورد، خیری تێیدا یە، هۆ ی چاپی بە دی بە یێ نە، بۆ سۆزیا جە ناب سە یید کازم موسلیح ژارابادی، کە لە کوواری ئاوێ نە ی کوردی، کاری دە کرد،

هاته دیدهنیم و دوا‌ی قسه‌و باسیکی زۆر، فهرموی بیده به‌من، تاله‌رینگای ئاوینه‌وه، بۆت له چاپ بده‌ین، منیش نوسخه‌یه‌کی زیراکس کراوم پێ داو ئه‌ویش دابوی به‌سازمانی ته‌بلیغاتی ئیسلامی (ستاد منطقه‌ ۲ کشوری) ئه‌وانیش دوا‌ی ۱۰ سال هینان و ئهم ده‌ساوده‌س پێ کردن، سه‌ره‌نجام له‌سالی ۱۳۷۶ زۆر ره‌نگین و جوان له‌ چاپیان دا، منیش که خواخوام بو، له‌ چاپ بدری، قه‌رار دادم له‌ گه‌ل نه‌ به‌ستبون، دوا‌یی، دیتم ئه‌وان بازرگانی له‌ سه‌ره‌ ده‌ که‌ن و له‌ ئوروپا به‌ ۱۸ تا ۱۹ هه‌زار ته‌مه‌ن، له‌ ئێران ۳ تاحه‌وت هه‌زار ته‌مه‌ن فروشراره‌وه‌ و هه‌روه‌ کو بیستبوم له‌ سوری‌یه‌، فوتوکۆپی ئه‌وه‌یان به‌ په‌نجا هه‌زار ته‌مه‌ن فروشتبو، له‌ ئه‌مریکا به‌ ۲۲۰ دۆلار کریویان، (گۆیا له‌ به‌ر ئه‌وه‌ فروشیاران وابه‌ گرانیان فروشتبو، (ستاد منطقه‌ ۲ کشوری) له‌ چاپی دوهم مۆری کردبو، زیاد له‌ ۳ هه‌زار ته‌مه‌ن فروش حه‌رامه‌). منیش گوتم: راسته‌، من قه‌رار دادم له‌ گه‌ل ئیوه‌ مۆر نه‌ کردوه‌، به‌لام مافی ئه‌وه‌م هه‌یه‌ له‌ فروشه‌ که‌ی به‌شم بده‌ن، ئه‌وانیش ده‌یانوت: تو ده‌ پێ پاره‌ پێ به‌ ده‌س خو‌شانه‌، به‌ ئیمه‌ بده‌ی که‌ و جوان و ره‌نگین له‌ چاپمان داوه‌، تاهه‌ و الم زانی، که‌ پێ پرسی من، بۆ جاری دوهم له‌ چاپیان داوه‌ ته‌وه‌ و له‌م چاپی دوهمه‌ دا، واتای ئایه‌تی ۶ ی سوره‌ی مائده‌ له‌ بابته‌ ده‌سنۆیژگر ته‌وه‌، گۆریوه‌ و ده‌ستیان تی وه‌ر داوه‌ و له‌ گه‌ل چاپه‌ ئه‌وه‌ له‌ که‌، یه‌ ک ناگر نه‌وه‌ و زۆر لێک جیان، دیاره‌ چون پێ پرسی من، ئه‌م گۆرانه‌، روی داوه‌ و به‌ پێ ئاگاداری من، ئه‌م کاره‌یان کردوه‌، من خو‌م به‌ به‌ر پرس نازانم، چون پێ تاوانم، جادوا‌ی پێ زانین له‌ ۱۳۷۷/۸/۹ و ریکه‌وتی ۳۱ ئۆکتوبری ۱۹۹۹ ی زاینی شکایه‌تم لێکردن و ئه‌م ئاگاداری نامه‌یشم بلاو کرده‌وه‌:

هه‌ر که‌سی فه‌ره‌ه‌نگ و زانین به‌ ده‌س پێنی
ره‌حمه‌ت و به‌ره‌ که‌ت به‌ سه‌ر خو‌یدا ده‌بارینی (شه‌پۆل)

پەرە

پیرست

- ۳.....چریکە ی حەزەرەتی یوسف
 ۹.....سورەتی موبارەکە ی یوسف
 ۱۱.....نەخشی چریکە و چیرۆک لە ژبانی مەروفا
 ۱۶.....شیعرو ھۆنە
 ۱۷.....نوری ھیوا و سەرەتای گێروگرفت
 ۱۸.....شیعرو ھۆنە لە کۆبەدا
 ۲۸.....نەخشە گە لی که بو تیا بردنی یوسف کیشرا
 ۳۵.....تەفسیر و لیکدانەووە - شانۆگێری شوڤاری
 ۳۹.....گزی و فزی دژو دوژمنان
 ۴۰.....نیازی خۆرسکی مەروفا بە سەرگەرمی سالم
 ۴۱.....ئەمە یە
 ۴۲.....لە ژێر سیبە روسەرنجی باوکدا
 ۴۴.....نە تۆلە ئەستاندن و
 ۴۴.....تە لێنی دژ و دوژمن
 ۴۶.....ئاخرین نوکتە
 ۵۳.....ھۆنە
 ۵۶.....بەرەو شاری میسر چون
 ۵۹.....راوەت
 ۶۴.....نوکتە ی جوان و ورد
 ۶۹.....راوەت کردن
 ۷۱.....شیعرو
 ۷۶.....مەبەست لە بورهانی پە روو ردگار چی یە
 ۷۸.....نوکتە

شەپۆل- ۱۹۲

چریکە ی حەزەرەتی یوسف

پەرە

پیرست

- ۷۹ پاداشی چاکی و بیخه و شی
- ۸۰ مه تانهت و عیفه تی به یان
- ۸۲ نوکته بهر چاوه کانی
- ۸۴ هوّنه
- ۸۷ پشتیوانی کردنی
- ۹۰ راوهت کردن
- ۹۶ دوای ئه وهی
- ۹۶ شیعر
- ۹۷ راوهت
- ۹۹ شیعر
- ۱۰۲ راوهت
- ۱۰۹ هوّنه
- ۱۱۳ توپاک و چاک
- ۱۱۴ راوهت
- ۱۲۰ چهن نوکته
- ۱۲۳ راوهت
- ۱۲۵ چهن نوکته ورد و جوان جوان
- ۱۲۹ راوهت
- ۱۳۲ چهن نوکته
- ۱۳۷ راوهت
- ۱۳۹ چهن نوکته
- ۱۴۱ به لو تفتیک ئه زانم
- ۱۴۵ هوّنه له کو به دا

شەپۆل - ۱۹۳

چریکە ی حەزەرە تی یوسف

پەرە

پیرست

- ۱۵۱ نوکتە
 ۱۵۵ سەرەنجام.
 ۱۵۸ نوکتە
 ۱۶۰ چلوڤ یاقوب
 ۱۶۲ راووت و نوکتە ی جوان جوان
 ۱۶۶ نوکتە
 ۱۶۷ وەسوەسە و قانە قەدیلە
 ۱۶۸ گرینگى زانین
 ۱۶۹ ئایا دایکی یوسف
 ۱۷۱ ئەولاف زەنانە
 ۱۸۴ سەرچاوە